Biblioteca Jud. Hunedoara
SALA DE LECTURA

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul L Nr. 11910 | Prima ediţie | Vineri 5 decembrie 1980 | 6 PAGINI — 30 BANI

Consfătuire de lucru la C. C. al P. C. R.

Sub preşedinţia tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, a avut loc, în zilele de 3 şi 4 decembrie, la sediul C.C. al P.C.R., o consfătuire de lucru cu primii secretari, secretarii cu problemele economice şi secretarii cu problemele agrare ai comitetelor judeţene de partid, miniştri, directorii direcţiilor judeţene pentru agricultură şi industrializarea produselor agricole, alţi conducători de organe centrale şi locale de stat.

La consfătuire au luat parte membri şi membri ai Comitetului Politic Executiv, secretari ai C.C. al P.C.R., membri ai Comitetului Central, miniştri şefi de secţie la C.C. al P.C.R., cadre de conducere din ministere economice, reprezentanţi ai organizaţiilor de masă şi obşteşti, redactori-şefi ai presei centrale.

Consfătuirea s-a înscris în dialogul permanent al secretarului general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cu activul de partid, cu factori de răspundere din economie, avînd drept obiectiv analiza modului în care se înfăptuiesc realizarea planului pe anul în curs în industrie, agricultură şi la export, terminarea lucrărilor agricole de toamnă şi predarea la fondul de stat a cerealelor şi a altor produse, precum şi pregătirea în cele mai bune condiţii a obiectivelor pe 1981, primul an al viitorului cincinal.

Discuţiile s-au purtat în plen şi în grupe de lucru pe ministere economice.

Participanţii la consfătuire au evidenţiat succesele obţinute de oamenii muncii din industrie şi agricultură în aplicarea în viaţă a orientărilor Comitetului Central al partidului, a indicaţiilor tovarăşului Nicolae Ceauşescu privind utilizarea cît mai deplină a forţei de muncă, a utilajelor şi maşinilor din dotare, a materiei prime şi a materialelor, a pămîntului ca principal mijloc de producţie în agricultură, precum şi de reducere a cheltuielilor de producţie, economisire a energiei şi combustibililor, mărire a eficienţei economice în întreaga activitate.

Totodată, vorbitorii au analizat, în spirit critic şi autocritic, unele neajunsuri înregistrate în acest an în activitatea economică, îndeosebi în realizarea producţiei destinate exportului şi în stringerea şi depozitarea recoltei şi îndeplinirea planului de livrare a produselor agricole la fondul de stat. S-a subliniat că organele şi organizaţiile de partid trebuie să acţioneze pentru lichidarea neajunsurilor, pentru îndeplinirea în mod ritmic şi la un nivel calitativ superior a tuturor prevederilor de plan.

Reprezentanţii ministerelor economice, ai organelor judeţene de partid s-au angajat să ia toate măsurile necesare în vederea îndeplinirii integrale a sarcinilor stabilite privind realizarea producţiei fizice şi a exportului, a planului de livrare a produselor agricole la fondul de stat.

Participanţii la consfătuire au exprimat hotărîrea comuniştilor, a tuturor oamenilor muncii — români, maghiari, germani şi de alte naţionalităţi — de a acţiona cu înalt spirit de răspundere pentru lichidarea rămînerilor în urmă, pentru înfăptuirea în cele mai bune condiţii a sarcinilor din industrie şi agricultură, pe acest an şi în cincinalul viitor, a obiectivelor economice elaborate de Congresul al XII-lea al partidului, sporind în acest fel contribuţia la înflorirea patriei noastre socialiste, la creşterea bunăstării materiale şi spirituale a întregului nostru popor.

În încheierea lucrărilor a luat cuvîntul tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU, secretar general al partidului, preşedintele Republicii Socialiste România.**

Secretarul general al partidului a subliniat necesitatea înfăptuirii în cursul acestei luni a tuturor sarcinilor de producţie prevăzute pe anul 1980, lichidării rămînerilor în urmă în vederea realizării întregului fond de marfă stabilit, livrării lui la calitatea corespunzătoare şi asigurării condiţiilor pentru trecerea la înfăptuirea în mod ritmic a planului de producţie pe anul 1981.

Punînd un accent deosebit pe îndeplinirea sarcinilor de export, atît la producţia industrială, cît şi la cea agricolă, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a indicat ministerelor, organelor judeţene de partid, întreprinderilor să ia toate măsurile pentru realizarea, în cursul lunii decembrie, a acestor sarcini, ce trebuie considerate minime, să acţioneze pentru identificarea de noi posibilităţi de export suplimentar. Ministerul Comerţului Exterior şi Cooperării Economice Internaţionale trebuie să-şi îndeplinească obligaţiile prevăzute prin lege de a coordona şi răspunde de întreaga activitate de comerţ exterior, să urmărească zilnic cererile de export şi să acţioneze pentru înfăptuirea lor. S-a subliniat că întreprinderile care nu vor realiza prevederile la export pe această lună vor lucra în luna ianuarie în contul anului 1980. Apreciind ca nesatisfăcătoare activitatea de pînă acum privind contractările la export pe anul 1981, secretarul general al partidului a cerut să se pună capăt tergiversărilor şi să se încheie cît mai grabnic contractele la export, atît pe relaţia ţări socialiste, cît şi pe devize libere, pentru a se asigura îndeplinirea integrală a sarcinilor stabilite.

De asemenea, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a indicat să se ia măsuri serioase de către Ministerul Aprovizionării Tehnico-Materiale şi Controlului Gospodăririi Fondurilor Fixe în vederea asigurării bazei materiale necesare producţiei şi, în special, pentru exportul pe anul 1981.

Referindu-se la problemele din agricultură, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a criticat rămînerile în urmă din unele judeţe la strînsul şi depozitarea recoltei şi efectuarea arăturilor adînci pentru însămînţările de primăvară şi a cerut Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare, organelor şi organizaţiilor de partid judeţene şi comunale să ia toate măsurile pentru mobilizarea generală a forţelor la stringerea şi depozitarea imediată a ultimelor cantităţi de porumb, sfeclă de zahăr, soia, rădăcinoase, varză, pentru stringerea şi depozitarea cocenilor, care constituie o sursă importantă de furaje. Este necesar — a arătat, totodată, secretarul general al partidului — să se ia măsuri hotărîte pentru buna pregătire a recoltei anului viitor, pentru asigurarea desfăşurării corespunzătoare a campaniei de însămînţări din primăvară.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a insistat asupra realizării integrale a planului de livrare a produselor agricole la fondul de stat şi a cerut să se analizeze de către fiecare unitate agricolă posibilitatea predării unor cantităţi suplimentare atît la porumb, cît şi la restul produselor agricole din recolta anului 1980.

Secretarul general al partidului a acordat o atenţie deosebită asigurării bazei furajere în fiecare judeţ, cerînd să fie folosite, în acest sens, toate resursele de care dispun — coceni, paie, reziduuri de sfeclă de zahăr şi alte produse. Pentru sporirea bazei furajere s-au indicat reînsămînţarea şi regenerarea păşunilor cu plante bogate în proteine, care asigură producţii de cîteva ori mai mari faţă de cele existente, şi s-a cerut ministerului de resort să dea îndrumări tehnice clare fiecărui judeţ pentru atingerea acestui obiectiv. S-a cerut ca judeţele producătoare de cartofi şi sfeclă de zahăr să extindă suprafeţele cu aceste culturi în condiţiile unor producţii mari, în vederea furajării animalelor, înlocuind astfel porumbul. Secretarul general al partidului a indicat Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare să organizeze în mod corespunzător gospodărirea raţională a întregului fond de furaje pînă la viitoarea recoltă.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a recomandat, totodată, Ministerului Agriculturii şi Industriei Alimentare să elaboreze un program de zonare optimă a culturilor pe întreaga ţară în raport cu condiţiile specifice oferite de fiecare regiune, pentru obţinerea unor producţii maxime la fiecare cultură.

Recomandînd mărirea suprafeţelor cultivate cu sfeclă de zahăr, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a relevat necesitatea construirii unor fabrici de zahăr cu o capacitate de prelucrare de o mie tone zilnic, amplasate în consiliile unice agroindustriale care să ducă atît la creşterea producţiei de zahăr, cît şi a bazei furajere.

Criticînd unele aspecte de birocratism în agricultură, slăbirea spiritului de răspundere şi a disciplinei în unele unităţi, secretarul general al partidului a cerut să se ia măsuri de îmbunătăţire a conducerii agriculturii, asigurîndu-se, totodată, o conlucrare mai strînsă cu ţăranii cooperatori, cu muncitorii agricoli, cu toţi cei care au experienţă în lucrarea pămîntului, în vederea găsirii soluţiilor optime pentru obţinerea unor recolte vegetale şi produse animaliere sporite. De asemenea, secretarul general al partidului a indicat organelor agricole, consiliilor populare să antreneze într-o mai mare măsură pe ţăranii cu gospodării individuale la creşterea producţiei agricole.

Secretarul general al partidului a indicat să se ia măsurile corespunzătoare pentru asigurarea unor cantităţi suplimentare de carne şi produse animaliere la fondul de stat. În legătură cu aceasta, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a criticat tendinţa de a se livra în mediul rural produse agroalimentare de la fondul de stat şi a subliniat necesitatea ca producătorii agricoli să-şi asigure necesarul de consum pe plan local şi să contribuie la sporirea fondului central de stat.

Totodată, secretarul general al partidului a relevat necesitatea dezvoltării în continuare a bazei legumicole în toate judeţele ţării, în vederea obţinerii unor cantităţi sporite şi asigurării unui consum corespunzător al populaţiei încă din luna aprilie, cu salată, spanac, ceapă verde, varză şi alte legume proaspete, precum şi a unor cantităţi tot mai mari de rădăcinoase.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a cerut organelor de specialitate, Academiei de ştiinţe agricole şi silvice, institutelor de cercetări agricole să colaboreze mai strîns pentru asigurarea în întregime a sortimentelor de seminţe pentru legume timpurii, în vederea bunei aprovizionări a populaţiei pe tot timpul anului.

Tovarăşul Nicolae Ceauşescu a cerut organelor de partid judeţene, tuturor organizaţiilor de partid să intensifice munca politică de masă pentru realizarea sarcinilor arătate şi soluţionarea problemelor producţiei, să discute cu muncitorii, cu ţăranii, în fiecare întreprindere sau unitate agricolă, modul de îmbunătăţire a activităţii economice, îndeplinirea planului la toţi indicatorii.

În încheiere, tovarăşul Nicolae Ceauşescu şi-a exprimat convingerea că toţi participanţii la consfătuire, toate organele şi organizaţiile de partid, toţi oamenii muncii vor acţiona cu hotărîre pentru realizarea integrală a planului, pentru a finaliza acest an cu rezultate cît mai bune, atît în industrie, cît şi în agricultură, pentru pregătirea temeinică şi înfăptuirea în cele mai bune condiţii a sarcinilor anului 1981, primul an al viitorului cincinal.

BĂTĂLIA ULTIMULUI TRIMESTRU

Ritm intens de lucru la Porţile de Fier II

Cu fiecare zi, constructorii şi montorii de pe şantierul hidrocentralei Porţile de Fier II amplifică tot mai mult ritmurile de execuţie la toate punctele de lucru, hotărîţi să încheie ultimul an al actualului cincinal cu rezultate deosebite. De la începutul anului şi pînă în prezent, pe acest mare şantier s-a executat un impresionant volum de lucrări: 1 110 000 mc excavaţii în aluviuni, 1 115 200 mc excavaţii sub apă, 2 558 000 mc excavaţii în marnă, 150 000 mc betoane turnate, 5 800 m etanşări cu palplanşe şi 8 900 mp etanşări cu ecrane de beton, peste 2 milioane mc umpluturi în diguri, drumuri şi platforme. În prezent, pe şantier se fac intense pregătiri pentru ca şi pe timp friguros ritmurile de lucru ale constructorilor şi montorilor să se menţină la fel de înalte. **(Virgiliu Tătaru).**

NEAMŢ

Un nou tronson de linie ferată electrificată

A fost pus sub tensiune, cu aproape o lună mai devreme faţă de termenul planificat, tronsonul de cale ferată electrificată Bacău-Roman, situat pe magistrala ce leagă Bucureştiul de partea de nord a Moldovei. Prin construirea celor 44 km de linie electrică, precum şi prin sistematizarea liniilor din staţiile C.F.R. aflate pe acest traseu, se asigură sporirea capacităţii de trafic şi a vitezei de circulaţie. În continuare, lucrătorii Centralei de construcţii căi ferate şi ai Întreprinderii de semnalizări şi automatizări feroviare îşi sporesc eforturile pentru electrificarea tronsonului ce leagă oraşul Roman de importantul nod de cale ferată de la Paşcani. **(Constantin Blagovici).**

CLUJ-NAPOCA

Premieră tehnică: motoare hibride de tip universal

Un colectiv de cadre didactice de la Facultatea de electrotehnică din Cluj-Napoca a realizat primele motoare hibride de tip universal, cu largi utilizări în toate sectoarele industriei constructoare de maşini şi, în mod deosebit, la automatizarea proceselor de producţie acolo unde se pun probleme de reglări şi poziţionări. Noile motoare — care constituie o premieră mondială — sînt o combinaţie între motoarele „pas cu pas", realizate de acelaşi colectiv, şi cele de curent continuu şi alternativ. Pentru început, producţia acestora este asigurată de atelierul de microproducţie al institutului, bine dotat tehnic. Noua realizare a clujenilor va fi aplicată şi la reglarea roboţilor industriali, care se construiesc de acelaşi colectiv. După cum ne spunea profesor inginer Kelemen Arpad, decanul Facultăţii de electrotehnică, îndrumătorul activităţii de cercetare, proiectare şi realizare a noilor motoare, de o mare importanţă în finalizarea mai grabnică a acestei realizări tehnice au fost îndemnurile tovarăşului Nicolae Ceauşescu, date cu prilejul vizitei în institut. **(Alexandru Mureşan).**

O REALIZARE DE PRESTIGIU A COLECTIVULUI ÎNTREPRINDERII „23 AUGUST" DIN CAPITALĂ

Primele vagoane de mare capacitate destinate industriei metalurgice

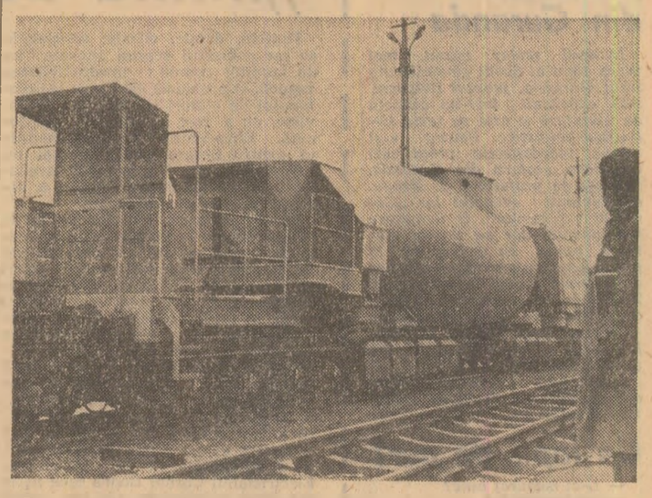

Pe una din liniile de cale ferată din incinta întreprinderii „23 August" din Capitală se află în probe vagonul pe care îl vedeţi în fotografia de mai sus. Se poate lesne observa că atît prin gabaritul, cît şi prin forma sa este vorba de un produs cu totul deosebit.

— Este vagonul cu oală de turnare pentru transportul fontei lichide, cunoscut sub numele de **vagonul torpedou**, ne lămureşte ing. **Constantin Nicolau**, şeful secţiei cazangerie. Acest vagon, realizat pentru prima dată în ţara noastră, este destinat Combinatului siderurgic de la Galaţi. De fapt, ceea ce vedeţi este vagonul cu nr. 13, care va fi expediat în zilele următoare beneficiarului, într-o garnitură formată din trei vagoane asemănătoare. Celelalte 10 se află deja la Galaţi.

— Care sînt caracteristicile acestui produs realizat de întreprinderea „23 August"?

— Lungimea 27,5 m; lăţimea 3,2 m; înălţimea 4,8 m; greutatea vagonului, sprijinit pe 4 boghiuri — fiecare avînd 4 osii, deci în total 16 — este de 253 tone. Încărcat, vagonul cîntăreşte 640 tone. Numărul reperelor ingloba-te — peste 2 600.

De ce a fost necesară construirea unui vagon de asemenea proporţii? Amănunte ne furnizează inginerul **Alfred Filip**, de la Institutul de inginerie tehnologică şi proiectări uzine şi secţii metalurgice — IPROMET Bucureşti, şeful colectivului de proiectanţi.

— Vagonul torpedou asigură transportul fontei topite de la furnalul nr. 6, cu o capacitate de 2 700 metri cubi, la oţelăria cu convertizoare, pe o distanţă de peste 5 kilometri. Cînd s-a proiectat noul furnal a apărut şi necesitatea acestui vagon, a cărui proiectare ne-am asumat-o. Vagoane torpedou construiesc cîteva firme din R.F. Germania, Statele Unite, Italia, Uniunea Sovietică şi s-ar fi putut apela la importuri. Dar efortul valutar ar fi fost de ordinul milioanelor de dolari. Aşa că nici nu am luat în discuţie importul, ştiind că posibilităţile existente de uzinare a unui asemenea produs permit fabricarea lui integrală în ţară. Fapt demonstrat de colectivul întreprinderii „23 August".

Muncitorii şi specialiştii acestei mari citadele a construcţiei noastre de maşini au dat în timpul realizării acestei importante comenzi destinate industriei metalurgice un permanent examen al competenţei lor profesionale, nenumărate probe de abnegaţie în muncă, nefiind deloc uşor să soluţioneze „din mers" nenumărate probleme tehnice, să elaboreze tehnologii care asigurau atît o precizie înaltă a execuţiei, cît şi siguranţă deosebită în exploatare.

Iată în finalul acestor rînduri pe cîţiva dintre cei care şi-au pus cu autoritate „semnătura" pe noul produs: inginerii proiectanţi Panu Lidia, Dan Grosu şi Gheorghe Stamboli de la IPROMET. Apoi şeful de echipă Enică Stanciu şi muncitorii Nicolae Mitroi, Vasile Dobre, Ion Radu, Gheorghe Ilie, Gheorghe Stroe, inginerii Gheorghe Tărtăcuţă, Radu Tudorache şi Radu Lucian, tehnicienii Gheorghe Cristea, Ion Bălan, Ion Bucureşteanu, de la Întreprinderea „23 August". Lor ca şi celorlalţi oameni ai muncii care au contribuit la fabricarea pentru prima dată în ţară a acestui produs de o complexitate deosebită, le adresăm calde felicitări!

Dan CONSTANTIN

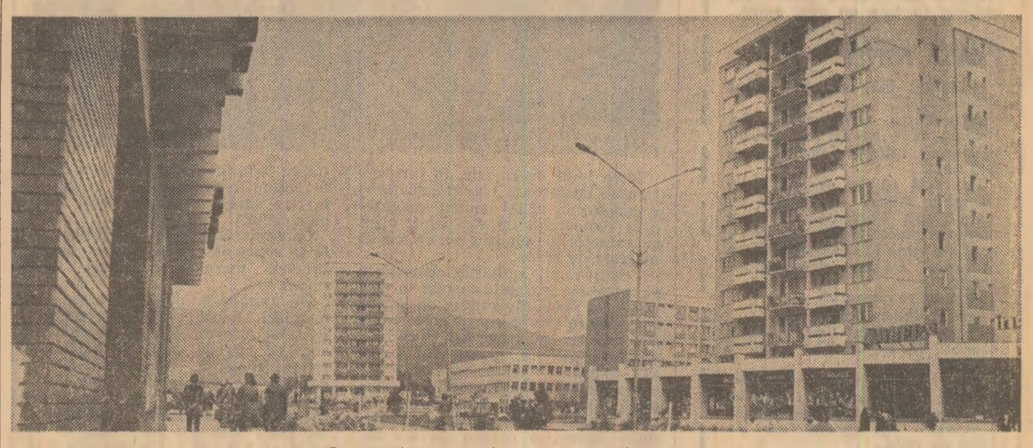

Din noul peisaj al municipiului Alba Iulia — Foto: S. Cristian

ÎNDATORIRI DE PRIMĂ ÎNSEMNĂTATE ALE LOCUITORILOR DE LA SATE

Arăturile — pînă la ultima brazdă, pe toate suprafeţele!

ILFOV. Pînă miercuri seara au fost arate două treimi din suprafaţa de ogoare de toamnă de 330 660 hectare. Înghetul a permis tractoarelor să lucreze întreaga zi, de dimineaţă pînă seara, viteza la arat fiind dublă faţă de ziua precedentă. Realizînd între 70—82 la sută din suprafeţele prevăzute, mecanizatorii din consiliile agroindustriale Vînătorii Mici, Hotarele, Grădiştea, Ghimpaţi, Frumuşani, Fundeni şi Chiselet se pregătesc să încheie această lucrare în următoarele 3—4 zile. Ce se întreprinde pentru executarea arăturilor în cel mai scurt timp posibil pe cele 113 000 hectare care au mai rămas?

Urmînd indicaţiile comandamentului judeţean de a se adapta modul de lucru la condiţiile fiecărei sole, ale fiecărei zile şi ore, mecanizatorii din consiliul agroindustrial Clejani au reuşit să atingă în ultimele zile viteza de lucru prevăzută. Cum se procedează? Pe terenurile mai grele se lucrează cu patru cupluri de cîte două tractoare la un plug, cu 5 tractoare cu pluguri cu două brăzdare, iar pe solele mai uşoare cu agregate obişnuite: tractor cu plug cu trei brăzdare. „Cînd e înghetat, roata prinde şi se poate lucra mai bine. Aşa am reuşit să realizăm în medie cu fiecare tractor cîte 2,5 hectare pe zi" — ne-a spus tovarăşul Gheorghe Dinuţ, şeful secţiei de mecanizare de la C.A.P. Clejani.

Mergem în cimp cu tovarăşul Alexandru Budică, şeful fermei 3 de la I.A.S. Clejani. Pretutindeni se ară profund, la 29—30 cm, lucrare curată, sănătoasă. Paralel cu şoseaua, la capătul parcelei, mecanizatorii au tras o „brazdă de control", un fel de marcaj. Cînd se întoarce, fiecare tractorist are grijă să introducă fierul plugului în pămînt exact de la acest reper. Arătura este astfel bine „împachetată" — cum spun ei. Este un adevărat model, o demonstraţie că se poate face meserie ca la carte şi în condiţii grele, lucrînd în brazdă de la 5 dimineaţa pînă se înnoptează, ca să se pună bază solidă recoltei viitoare. Transcriem angajamentul citorva dintre tractoriştii: Constantin Spiridon, Gheorghe Dinu, Nicolae Necşulescu: „Vom face tot ce putem ca în cel mult 7 zile să terminăm arăturile. Apoi, cu toată formaţia vom merge la altă fermă".

Din cînd în cînd, se mai înţepeneşte cîte un tractor în brazdă. Ne-am apropiat de cel condus de Vasile Scarlat. Roata de sprijin se încarcă mereu de pămînt şi tractoristul pierde de fiecare dată timp ca s-o cureţe. Inginerul Lucian Ionescu, directorul Trustului I.A.S. Ilfov, a dat pe loc soluţia, pe cît de simplă, pe atît de utilă. Să fie mutată roata din dreptul primului brăzdar mai în spate cu 20—25 cm. Cu o cheie, operaţia a fost executată în cîteva minute. Este un exemplu ce întăreşte necesitatea ca specialiştii să fie permanent în cimp, să dea soluţii pentru toate situaţiile ce apar.

Se lucrează cu atenţie şi în ritm susţinut şi la I.A.S. Buciumeni, Mănăstirea, Fundeni, Belciugatele, unde se ară ultimele suprafeţe. Un ajutor substanţial, prin suplimentarea tractoarelor, primesc unităţile care au orezării, unde din cauza umidităţii excesive nu s-a putut lucra pînă acum. Pămîntul, amorţit la suprafaţă, permite tractoarelor să înainteze. La I.A.S. Oltenţa, din cele 3 100 hectare de orezărie, au fost arate 900 de hectare. Şi la I.A.S. Chirnogi, unde orezăria are 2 400 hectare, se lucrează cu forţe sporite. **(Lucian Ciubotaru).**

BACĂU. Pînă joi, 4 decembrie, în judeţul Bacău au fost executate arături adînci pe 90,9 la sută din suprafaţa planificată. Au încheiat această lucrare unităţile agricole din raza consiliilor unice Gheorghe Gheorghiu-Dej, Podu Turcului, Moineşti, Odobeşti, precum şi alte 30 de cooperative agricole din judeţ. În pofida iernii aspre, mecanizatorii din celelalte unităţi lucrează din zori şi pînă noaptea tîrziu. Ieri, în consiliul agroindustrial Parincea, în condiţii grele, pe un strat de zăpadă care măsura în unele locuri 10 centimetri, erau în brazdă 50 de tractoare. Tovarăşul Vasile Lazăr, preşedintele consiliului, împreună cu specialiştii au depistat porţiunile de teren înghetate pentru a fi arate. În acelaşi timp sute de cooperatori lucrau la eliberarea ultimelor suprafeţe de teren de coceni.

În multe unităţi însă, cum sînt cooperativele agricole Găiceana, Sănduleni, Burdusaci, Colonești, Izvoru Berheciului, precum şi la asociaţiile economice intercooperatiste Vultureni, Huruieşti şi Urecheşti, care mai au de arat mari suprafeţe, comandamentul judeţean pentru agricultură a organizat acţiuni de întrajutorare, deplasînd tractoarele din unităţile fruntaşe; de asemenea, munca a fost organizată în schimburi prelungite, astfel ca în două-trei zile să se încheie arăturile. **(Gheorghe Baltă).**

La fondul de stat — produsele necesare bunei aprovizionări a populaţiei

Îndeplinirea integrală a obligaţiilor contractuale şi livrarea suplimentară la fondul de stat a unor cantităţi cît mai mari de porumb, carne, produse lactate şi altele constituie îndatorirea esenţială a unităţilor agricole, a tuturor locuitorilor de la sate. Aşa cum muncitorii poartă răspunderea pentru producţia industrială, pentru aprovizionarea întregii populaţii, inclusiv a locuitorilor de la sate cu produsele industriale necesare activităţii în producţie, ca şi cu cele destinate consumului populaţiei, lucrătorii din agricultură, toţi locuitorii de la sate poartă răspunderea realizării unor producţii agricole cît mai mari pentru buna aprovizionare a întregii populaţii.

În aceste zile, unităţile agricole, ţăranii fac dovada acestei răspunderi, livrînd importante cantităţi de produse în conformitate cu contractele încheiate, iar în multe locuri s-au găsit şi se găsesc resurse pentru suplimentarea livrărilor de produse. Această activitate trebuie puternic sprijinită de către organele agricole, consiliile populare, de către organele şi organizaţiile de partid prin măsuri organizatorice de desfăşurare în condiţii bune a transportului, ca şi printr-o activitate politică de explicare a îndatoririi pe care fiecare locuitor de la sate o are de a livra din producţia proprie, din gospodăria personală unităţilor cooperatiste cantităţi cît mai mari din toate produsele necesare aprovizionării oraşului.

TIMIŞ. Din datele puse la dispoziţie de întreprinderea pentru valorificarea cerealelor şi plantelor tehnice rezultă că pînă în prezent au fost preluate 78 la sută din cantităţile de porumb stabilite pentru fondul de stat, multe unităţi achitîndu-şi integral obligaţiile de livrare atît la fondul de stat, cît şi pentru fondul de nutreţuri combinate. Bunăoară, toate cele 7 unităţi agricole din cadrul consiliului unic Timişoara au livrat integral cantităţile prevăzute pentru fondul de stat — C.A.P. Mehala depăşind chiar cu 159 tone obligaţiile ce-i reveneau, iar 5 dintre ele şi-au îndeplinit şi sarcinile de livrare la F.N.C. Şi unităţile din consiliul unic Fibiş, care şi-au achitat în întregime obligaţiile la fondul de stat, livrează acum ultimele cantităţi în contul F.N.C. În alte consilii însă — Biled, Dudeştii Vechi, Lovrin, Banlog etc. — deşi s-a livrat întreaga cantitate de porumb la fondul de stat, în schimb se înregistrează restanţe către F.N.C. Cu mari restanţe se prezintă cooperativele agricole Remetea Mare, Beregsău Mic, Cliciova etc. În scopul grăbirii încheierii livrărilor, membrii biroului comitetului judeţean de partid, împreună cu cadrele de conducere de la direcţia agricolă, trustul I.A.S., I.V.C.P.T. s-au deplasat în consilii unice şi unităţi agricole pentru a cunoaşte la faţa locului nivelul real al producţiilor obţinute, sprijinind concret acţiunea de livrare a porumbului la fondul de stat şi F.N.C. În cadrul consiliului unic Peciu Nou, care are restanţe la livrările pentru F.N.C., s-au stabilit măsuri privind mai buna folosire a mijloacelor de transport mecanice şi a atelajelor pentru dirijarea către bazele de recepţie a celor peste 1 000 tone de porumb ce se mai află pe cimp sau în incinta unităţilor. Asemănător s-a procedat şi în consiliile unice Jebel, Deta, Topolovăţu Mare şi altele.

Organele agricole locale au datoria, la rîndul lor, să acţioneze energic pentru ca şi cantitatea de 8 491 tone de porumb ce se mai află în custodie în unităţile agricole să fie preluată cît mai grabnic de bazele de recepţie. Pentru aceasta, întreprinderile judeţene de transport — I.T.S.A.I.A. şi I.T.A. — trebuie să asigure zilnic circa 40 de autocamioane, deoarece în prezent ritmul de preluare şi depozitare în baze a porumbului aflat în custodie este nesatisfăcător. **(Cezar Ioana).**

VASLUI. La începutul acestei săptămîni, biroul comitetului judeţean de partid a analizat situaţia la zi a livrării porumbului la fondul de stat şi F.N.C. şi a întreprins măsuri energice pentru urgentarea acestei acţiuni. O primă concluzie ce s-a desprins arată că în condiţii deosebit de grele, acolo unde există o bună organizare a muncii, ordine şi disciplină, se obţin rezultate bune, iar de la o zi la alta scad cantităţile rămase în cimp. Totul depinde de oameni, care dau dovadă de adevărat eroism. O dovedesc ţăranii cooperatori din Deleni-Vaslui, Arsura şi din alte localităţi care şi-au onorat obligaţiile la fondul de stat. C.A.P. Arsura, de exemplu, a livrat peste prevederi 114 tone de porumb.

Este bine să evidenţiem şi cooperativele agricole Bogdăniţa, Zorleni, Deleşti, Roşieşti, Epureni-Huşi, Murgeni, Unţeşti, Rînzeşti, Huşi, Schineni, Ivăneşti-Vaslui, care şi-au îndeplinit şi depăşit substanţial planul la F.N.C., cu pînă la 300 de tone de porumb. Este însă imperios necesar ca exemplul fruntaşilor să fie grabnic urmat de unităţile din consiliile unice Puieşti, Pungeşti şi Băceşti, care mai au de transportat însemnate cantităţi aflate încă în cimp. Se impune, de asemenea, să fie grăbit ritmul şi la transportul în bazele de recepţie şi fabricile de nutreţuri combinate al porumbului care în prezent se află în bazele volante şi în unităţile care îl au în custodie. Acţiunea trebuie să fie cu atît mai mult urgentată cu cît este vorba de o mare cantitate: peste 5 350 tone de porumb. **(Crăciun Lăluci).**

FAPTUL DIVERS

„Selenarii" din Guranda

În anul școlar trecut, mai mulți elevi ai Școlii generale din satul Guranda, județul Botoșani, s-au constituit într-un cenaclu de literatură și artă pe teme științifico-fantastice. Pentru a-și releva îndrăznețele preocupări creatoare, școlarii din Guranda, conduși de profesorul S. Neagu, au denumit cenaclul lor „Cenaclul selenarilor". O denumire îndrăzneață, dar pe deplin meritată, avînd în vedere că la prima confruntare națională, cea desfășurată recent în municipiul Timișoara, doi dintre membrii cenaclului din satul botoșănean — elevele Neli Guriuc și Nicoleta Elcu — au obținut cîte un premiu I pe țară.

Drum bun, „selenari", către alți „astri" ai cunoașterii, fanteziei, creației!

Un lup... de aur!

— L-ai măsurat bine?

— La marele fix.

— Mai măsoară-l o dată.

— Poftim: are peste 2 metri lungime.

— Și cîntarul ce zice?

— Zice 80 de kilograme.

— Așa trofeu mai zic și eu!...

Toți cei din jur se minunau. Numai Ioan Bulz, autorul performanței, stătea cuminte și își curăța pușca. La o vînătoare organizată pe raza comunei Tomești — Hunedoara, el doborîse, dintr-o ochire, o namilă de lup, care îndeplinește toate condițiile pentru a obține un premiu de.. aur.

Altul în locul lui Bulz ar avea ce povesti cît ar trăi. Dar lui nu-i plac poveștile și nu e la prima ispravă de acest fel.

El tace și face.

Gust amar

„Vă relatez un caz pe cît de condamnabil, pe atît de bizar, care — deși e vorba de zahăr — îți lasă un gust amar, numai la gîndul că mai sînt unii care se pretează la asemenea matrapazlicuri".

În continuare, I. Rădulescu, procuror-șef la Procuratura locală Slatina, ni-i prezintă pe doi dintre autori: șoferul Niță Alexandru și gestionarul Ion Mihail. Niță efectua transporturi de zahăr de la fabrica din Podari — Dolj la Pitești. I. M. era gestionar în comuna Bîrza — Olt. Creindu-și (el știe cum) surplusuri, Niță a descărcat la magazinul gestionat de I.M. 1 800 kg de zahăr, pe care l-a vîndut acestuia cu 8 lei kilogramul. Gestionarul, dacă l-ar fi vîndut cu prețul legal de 9 lei, ar fi încasat, dintr-un foc, 1 800 lei. Dar cum s-a gîndit să-și dubleze profitul, l-a vîndut cu 10 lei kilogramul.

Într-adevăr, dincolo de pedeapsa pe care o va hotărî legea, afacerea cu zahăr a celor doi indivizi îți lasă un gust amar...

Fără milă

— Ajutați-mă, oameni buni! Fie-vă milă...

Unii dintre trecătorii din Tg. Frumos, mai „miloși", îi puneau în mînă întinsă cîte un leu, cîte doi...

Dar iată că în dreptul celui cu mîna întinsă se oprește un om al legii. Văzîndu-l, cel care implora „milă" color din jur a vrut s-o rupă la sănătoasa, semn că poate sta pe... propriile picioare.

— Cum te cheamă?

— Constantin Vădană.

— De ce întinzi mîna după căpătat, în loc să pui mîna să muncești?

Dat pe mîna instanței de judecată, lui Vădană nu i s-au dat de... pomană patru luni de zile închisoare. Și nimeni nu i-a plîns de milă...

„Băiețelul" mamei de... 32 de ani!

Pe vremea cînd lucra la cooperativa „Mobila" din Tg. Mureș, ca tîmplar, cei din jur spuneau despre L. Meșter:

— Nici că se putea o potrivire mai bună între numele și priceperea lui Meșter.

Așadar, Meșter era un... meșter tîmplar respectat de cei din jur. Numai el nu s-a respectat, pentru că, la un moment dat, avea să-și schimbe meseria cu... lenevia. De trei ani de zile nu mai lucrează. A fost și condamnat la șase luni, dar tot nu s-a învățat minte.

— Din ce trăiești? — l-a întrebat anchetatorul.

— Din ce-mi dă mama.

— Și cîți ani are băiețelul mămichii?

— Merg pe 32!

Să-i dorim mulți înainte, dar cu un altfel de „mers". Pînă una, alta, fostul tîmplar, în conflict cu legea, va fi dat din nou la... rindea.

Cînd umbli cu „ia-mă, nene!"

Călătorind cu autoturismul 2—CJ—5639, spre comuna Mociu, lui Simonca din Cluj-Napoca a fost oprit de doi inși, care l-au rugat să-i ducă pînă într-un sat îndepărtat, promițîndu-i o sumă de bani. La destinație, cei doi pasageri au refuzat să-i dea banii promiși lui I. S., ba l-au amenințat și cu bătaia. De frică, omul a părăsit mașina și a rupt-o la fugă. În urma lui, unul din cei doi pasageri de ocazie s-a urcat la volanul mașinii părăsite, cu gîndul să se întoarcă în oraș. N-a mai ajuns. La un viraj, a intrat într-un camion și a decedat pe loc.

Rubrică realizată de **Petre POPA** și corespondenții „Scînteii"

CUM ACȚIONEAZĂ SAU CUM AR TREBUI SĂ ACȚIONEZE ORGANIZAȚIA DE PARTID DIN CETATEA OȚELURILOR DE LA TÎRGOVIȘTE PENTRU A AȘEZA

Inimile oamenilor lîngă „inima de foc" a combinatului

Faptele, datele, cifrele, concluziile ce fac subiectul acestei anchete au un numitor comun: **productivitatea muncii.** O problemă care aici, la Combinatul de oțeluri speciale din Tîrgoviște, nu a fost pe deplin soluționată. Eficacitatea muncii cheltuite pentru fiecare șarjă de oțel nu corespunde, pînă în prezent, gradului înalt de înzestrare tehnică a tuturor secțiilor și atelierelor.

Despre resursele ridicării productivității muncii la nivelul tehnicii înalte din combinat am discutat pe larg cu numeroși muncitori și conducători ai producției din cadrul oțelăriei electrice nr. 1. Aici, oțelul incandescent curge în uriașe cupe de metal. „Inimile de foc" ale cuptoarelor electrice bat fără încetare. Dar cine sînt oamenii care au răspuns chemării lor? Oțelarul Marin Starcu lucrează de peste 30 de ani în această profesie. A venit de la Reșița. A venit pentru că a fost solicitat ca specialist, dar și pentru că l-a tentat tehnica nouă și ultramodernă de la Tîrgoviște. Electricianul Cornel Bodea face parte din lotul gălățenilor. Ce l-a atras aici? Îi plac începuturile. Venise cu gîndul să-și facă treaba și să plece. S-a atașat însă de combinat, de colectiv și a rămas. Un alt oțelar, Petre Răileanu, este din „generația Tîrgoviște". S-a calificat în combinat, a urmat liceul la seral și s-a legat puternic de profesia aleasă, de locul său de muncă. Sînt trei personalități tipice pentru categoriile de bază care compun colectivul acestei secții. Ioan Onișa, secretarul organizației de partid din schimbul A, vorbește despre etapele parcurse în încheegarea colectivului oțelăriei: „Prima etapă a fost **localizarea.** Important era ca reșițenii, gălățenii, hunedorenii să devină... tîrgovișteni. Adică să le bată inima pentru combinat și pentru orașul care i-a adoptat. A doua etapă: **generalizarea înaltei pregătiri profesionale.** O nouă generație de oțelari a început să se ridice lîngă veterani; o generație chemată să preia de la ei și conștințele, dar și bunele obiceiuri pe care aceștia le-au adus din cetăți industriale cu vechi și bogate tradiții muncitorești". Ca să devii însă adevărat oțelar nu este o treabă tocmai ușoară. „În meseria aceasta te afli mereu — cum spune experimentatul specialist Marin Starcu — în situația șahistului. Nu știi niciodată ce mutare îți pregătește partenerul de joc. Șuvoiul de oțel incandescent e nănăbăios. Cînd nu te aștepți poate să perforeze sau să piardă din temperatură. Ca să-l stăpînești îți trebuie nu numai o bună pregătire, ci și rapiditate în gîndire și acțiune. Astfel de calități se formează în mai mulți ani".

De aici, de la sublinierea că un oțelar „se formează în mai mulți ani", ajungem la cauza cauzelor care determină rezultatele nesatisfăcătoare înregistrate la capitolul productivitatea muncii. Este vorba de fluctuație. Cum spunea directorul general al combinatului, inginerul Victor Mihu,

VIAȚA DE PARTID

„ca să ai specialiști buni trebuie să rezolvi două probleme fundamentale: prima — să-i pregătești; a doua — să-i menții". Aici se complică însă lucrurile. Pentru că numărul muncitorilor care au plecat din 1973, de cînd acest combinat produce, și pînă în acest an depășește cu mult totalul personalului muncitor din prezent.

De ce este atît de mare fluctuația? Răspunsul pe care-l dă secretarul comitetului de partid din combinat, Gheorghe Iordache, explică numai în parte lucrurile: „S-a greșit inițial. Au fost recrutați tineri din toată țara, ei au învățat aici o meserie, după care s-au reintors în localitățile natale. Acum am luat măsuri pentru a incadra, cu precădere, tineri din județul nostru. Dar greșelile făcute se răzbună". Pentru ca lucrurile să fie însă înțelese bine este nevoie de încă o explicație: de ce se menține atît de mare numărul absențelor nemotivate? La oțelăria electrică nr. 2, într-o singură zi erau prezenți, din cei 881 de muncitori, numai 700. Este de notat că aceste două probleme — **fluctuația și absențele nemotivate** — se leagă între ele. Mai sînt tineri — dar nu numai tineri și nu numai dintre cei din alte zone — care nu și-au legat încă inimile de „inimile de foc" ale combinatului. O cauză o constituie și faptul că se organizează activități formale; că acțiunile politico-educative sînt de multe ori lipsite de consistență și, prin urmare, de eficacitate. Iată, în urmă cu trei ani, îngrijorat de creșterea numărului absențelor nemotivate, comitetul de partid a inițiat o acțiune în legătură cu durata cărei a făcut următoarea precizare: **„Pînă la lichidarea completă a acestui fenomen".** Au fost pregătite dezbateri în toate colectivele de muncă. Și pentru ca acțiunea să fie cu adevărat eficientă au fost luate măsuri suplimentare. Cea mai importantă: completarea fișelor individuale. Cel care urma să fie supus discuției colectivului era invitat ca mai întîi să răspundă în scris la cîteva întrebări. Chestionarul era astfel formulat încît să ofere motive de exigență meditație autocritică. O întrebare făcea trimitere la obligațiile de familie ale celui în cauză: **„Aveți copii, soție, părinți? Ce părere au ei despre faptul că vă duceți acasă cu retribuția diminuată?"** O altă întrebare se referea direct la răspunderile față de colectivul de muncă: **„De ce lipsiți nemotivat? Știți ce daune aduceți combinatului? Vă afectează personal faptul că secția din care faceți parte este criticată pentru nerealizarea planului?"** Pe foarte mulți, astfel de întrebări, răspunsurile pe care erau nevoiți să le dea în scris îi puneau pe gînduri, îi trezeau la realitate. Iar ce nu înțelegeau singuri, îi ajutau să înțeleagă, cu prilejul dezbaterilor, tovarășii lor de muncă.

Au avut însă loc, nu după mult timp, adunări de dare de seamă și alegeri, și-a început activitatea un nou comitet de partid și... inițiativa a fost dată uitării. Actualul secretar de partid a aflat de la noi despre această inițiativă. A cerut documentele și s-a convins că o acțiune bună a fost abandonată, deși scopul ei nu fusese încă atins.

Este o dovadă, una dintre numeroasele dovezi ce pot fi aduse, cum inconsecvența își poate pune pecetea pe activitatea organizatorică și politico-educativă desfășurată în scopul ridicării productivității muncii; o dovadă că nu numai pentru lichidarea absențelor nemotivate, ci și pentru eliminarea altor cauze — neutilizarea integrală a fondului de timp, prea desele staționări ale utilajelor, încetineala cu care se înfăptuiește integrarea profesională a multor tineri, dificultățile întîmpinate în atragerea tineretului din județ în meserii cum sînt cele de oțelar sau laminorist — se acționează nesistematic, la întîmplare și, în consecință, fără eficiență. Tocmai de aceea este de așteptat ca în soluționarea acestor probleme să se facă simțit mai puternic sprijinul colectivului de îndrumare al comitetului județean de partid, care de cîtva timp se află în combinat tocmai pentru a ajuta, la fața locului — pornindu-se de la realitățile existente — la înlăturarea neajunsurilor mai vechi sau mai noi, la ridicarea eficacității întregii munci de partid.

Adrian VASILESCU

ÎN LUNA CADOURILOR

Daruri plăcute, daruri utile

Între 1—31 decembrie, în întreaga țară se desfășoară tradiționala lună a cadourilor, prilej pentru magazinele comerțului de stat de a oferi cumpărătorilor un larg sortiment de mărfuri de sezon.

Pentru copii, unitățile comerciale și raioanele specializate pun la dispoziție o mare diversitate de jucării mecanizate din metal și mase plastice (cu arc sau motoraș), mașinuțe, avioane, rachete, jucării din material textil, din lemn, mase plastice sau cauciuc și multe altele, deopotrivă distractive și educative.

La rîndul lor, magazinele cu produse cosmetice dispun de un bogat evantai de articole, între care gama „Egreta", cuprinzînd apă de colonie, parfum, pudră compactă, lac de unghii; gama „April" — emulsie hidratantă, lotiune tonică pentru ten, cremă hidratantă de zi și de noapte.

Pentru toaleta bărbaților se recomandă gama „Faun" destinată îngrijirii corpului, părului și pielii capului; diferite creme de ras — Călin, Triumf, Farmec, Select, Perla; loțiuni cremă după ras în ambalaj tip spray — Adam, Bob, Farmec, Select, Perla, Prerla.

Cadouri plăcute pentru femei pot fi și articolele de podoabă: broșe, brățări, mărgele, clipsuri sau cercei.

De asemenea, pentru oricare din membrii familiei un radioreceptor portabil este un dar pe cît de plăcut, pe atît de util. Pentru a vă orienta mai ușor, iată cîteva dintre acestea și prețurile lor: Cora (cu o lungime de undă — 345 lei) Pescăruș (cu două lungimi de undă — 450 lei); Alfa (cu două lungimi de undă — 500 lei); Cosmos (cu trei lungimi de undă, care funcționează și la rețea — 740 lei); Jupiter, Madrigal și Gloria (toate cu cîte patru lungimi de undă, funcționînd și la rețea, care costă 845, 1 270 și, respectiv, 1 400 lei). De reținut că radioreceptoarele portabile se pot procura și cu plata în 18 rate lunare, cu un aconto de 20 la sută.

SATISFACȚIA ÎNFĂPTUIRII PROPRIILOR PROPUNERI cel mai puternic stimulent al participării la viața obștească

Așa cum este binecunoscut, „Tribuna democrației" constituie un for social din cele mai largi pentru receptarea opiniilor cetățenilor și materializarea lor. Deci s-ar putea spune, pe bună dreptate, că înfăptuirea propunerilor întemeiate ale cetățenilor este însuși scopul întregii activități a „Tribunelor". Dar nu numai atît: atenția față de aceste propuneri și traducerea lor în viață reprezintă nu numai un scop, ci și un mijloc, și încă din cele mai eficiente, pentru stimularea interesului cetățenilor, pentru intensificarea participării lor la dezbaterile din cadrul „Tribunelor", cît și pentru a pune apoi umărul la realizarea acestor propuneri. Se poate deci spune că de felul cum sînt privite și valorificate opiniile depinde menținerea activității acestei instituții democratice la un grad înalt de interes social. Cu cît participanții constată, de la o întrunire la alta, că discuțiile au fost urmate de fapte și rezolvări concrete, că propunerile valoroase sînt aplicate, cu atît se stimulează aducerea în discuție a unor probleme de mai mare însemnătate.

În același timp, experiența activității „Tribunelor" relevă că nu arareori se manifestă neajunsul cantonării în chestiuni foarte mărunte. Se poate însă spune, ca o axiomă, că dacă asemenea probleme sînt aduse de cetățeni în discuția „Tribunelor", cauza rezidă, aproape invariabil, în faptul că servicii administrative specializate, funcționari din resorturile respective nu și-au făcut datoria cum trebuie. De aici, transferarea unor probleme prea mărunte pentru un for obștesc, încărcarea excesivă cu asemenea aspecte — în detrimentul dezbaterii și aplicării unor măsuri de larg interes social. Firește, în cadrul „Tribunei", orice cetățean este absolut liber să ridice absolut orice problemă dorește, dar este pur și simplu păcat ca dezbaterile să fie încărcate de probleme pe care oricare serviciu edilitar le putea soluționa la timp.

Tribuna DEMOCRAȚIEI

Pornind de la aceste considerente de ordin general, am participat la o întîlnire cu cetățenii în cadrul „Tribunei democrației" organizată la sfîrșitul lunii octombrie la Baia Mare. Sute de oameni erau prezenți — decși să intrebe, să propună, să sugereze și să participe la înfăptuirea gospodărești. Propunerile făcute au vizat îmbunătățiri ale activității edilitare, preocuparea pentru îmbunătățirea relațiilor cu publicul la diferite instituții municipale, valorificarea mai judicioasă a potențialului obștii, întărirea reacției opiniei publice față de cei ce nesocotesc legile și normele de comportare civilizată.

Am notat atunci, în carnetul de reporter, numele celor ce au luat cuvîntul și sugestiile formulate, propunîndu-ne ca, după o lună de la întîlnire, să-i revăd spre a urmări care a fost eficiența dezbaterii, modul în care au fost soluționate problemele.

„În contextul obligației imperative de a se economisi energia, acțiune la care trebuie să se facă părtaș fiecare cetățean al țării — ne relatează tovarășul Ștefan Tănase, Bd. București nr. 36 — am semnalat atunci, la „Tribună" faptul că unele lucrări de reparații la rețelele și centralele termice n-au fost efectuate din vreme. Defecțiunile riscau să provoace însemnate pierderi de căldură sau de apă caldă, neajunsuri locatarilor apartamentelor, risipă de energie. Ei bine, chiar a doua zi după ședință, a venit la fața locului un colectiv în frunte cu primarul municipiului. Se înțelege că efectul s-a văzut imediat. Au fost curățate aparatele de contracurent pentru apa caldă menajeră și a fost pus în funcțiune și cel de-al treilea cazan de la termocentrală, care se afla nereparat din februarie. N-aș putea spune că rezolvările sînt fără cusur, dar interesul care a fost arătat mă îndreptățește să cred că soluțiile vor fi duse pînă la capăt".

Operativ s-a acționat și în cazul propunerii formulate de tovarășa Rozalia Miszner, din strada Melodiei, bloc 6, ap. 4: „După ședință, a venit în cartierul nostru o comisie să verifice starea de lucruri semnalată. Eu arătasem la «Tribună» că nu e just, nu e admisibil să-i ducem «în spate», la nesfîrșit, pe paraziți, pe rău-plătnici și pe cei ce stau fără forme legale în apartamente ori care nu le întrețin corect și provoacă degradarea lor, care deteriorează instalațiile. Vreo șapte din restanțieri și-au plătit după aceea datoriile. De asemenea, au fost luate și alte măsuri, cu caracter educativ. Dar mai sînt încă restante de peste 100 000 lei. Nu putem admite ca în aceste apartamente să locuiască inși care nu lucrează nicăieri și care nu plătesc nici taxele, care sfidează regulile elementare de convețuire. Așa este și cazul locatarului de la apartamentul 66, care așază difuzorul în geam, dat la maxim, deranjînd, violent, zi și noapte, sute și sute de locatari din cartier. Ce să fac? Să mă ridic de fiecare dată la ședințe pentru un asemenea caz?! Sperăm într-o intervenție mai hotărîtă".

„În cartierele noi, unde șantierele sînt încă în plină activitate, există o serie de probleme specifice, despre care organele administrative ale municipiului nu sînt întotdeauna informate corect — ne-a spus tovarășa Livia Sigmond, din strada Vlad Țepeș, bloc 2. Așa s-a întîmplat, de pildă, în cartierul Bogdan Vodă, unde s-au închis deodată două străzi — Basarab și Gării — mijloacele de transport ale unităților de aprovizionare pur și simplu... nemaiavînd pe unde să pătrundă. Am pus această chestiune la «Tribuna democrației» și, după cum se poate vedea, s-a găsit operativ soluția deblocării unela dintre străzi. Asta mă încurajează să apelez la «Tribune». Desigur, nu e cazul să ridicăm toate problemele mărunte la «Tribuna democrației». Dar pentru asta e nevoie de o receptivitate generală, nu numai la ședințe. De ce probleme care se pot soluționa fie și pe baza unor simple sesizări, chiar și telefonice, de către un serviciu sau altul al primăriei, să trebuiască să fie aduse în discuția «Tribunei»?! Iată, în luna octombrie, am fost anunțați că propunerile și observațiile pe care locatarii le au de formulat față de Exploatarea de gospodărie comunală să fie depuse într-o cutie ce se află la termocentrală. Numai că E.G.L. nu ne-a dat nici un răspuns".

Dacă majoritatea interlocutorilor s-au declarat satisfăcuți pentru ecoul intervențiilor lor în cadrul „Tribunei democrației", ne-a fost dat să consemnăm și situații de ignorare inexplicabilă. Tovarășul [illegible] din strada Victor Babeș nr. 21, ne-a spus: „Ce s-a ales de propunerea mea ca în prima duminică a lunii «toată suflarea» municipiului să fie pe străzi, la acțiunea de curățire?! Atunci, la ședință, m-am ales cu aplauzele asistenței — iar pe urmă, nimic! Eu însă voi declanșa acțiunea cu cei din blocul meu, cu tineretul și copiii, în spațiul ce ne revine, și vă vom invita și vedeți ce se poate face în interesul civilizației urbane". Un alt participant, tovarășul Dumitru But, din strada Victor Babeș nr. 13, zicea: „Există cîteva puncte de foarte intensă circulație în Baia Mare, cum este și cel de la piața de alimente, în care ar fi nevoie de o dirijare cu semafoare. Nu m-am așteptat ca într-o lună de zile să și apară semafoarele în intersecție, dar, la fel cu alți băimăreni, consider că această măsură nu trebuie prea mult amînată sau, cel puțin, să ni se explice pentru ce se amînă".

Desigur, dintr-o singură manifestare și cîteva opinii pe marginea ei nu se poate emite o apreciere fermă asupra acestui gen de manifestări. Totuși, părerile formulate ilustrează în mod concludent ideile expuse la începutul articolului de față: atractivitatea acestor manifestări depinde de gradul de interes al cetățenilor participanți, iar interesul cetățenilor este direct proporțional cu atenția, receptivitatea și solicitudinea cu care sînt tratate opiniile și sugestiile lor.

Gheorghe SUSA
corespondentul „Scînteii"

NOTE CETĂȚENEȘTI

Cînd dopul nu e bine pus la sticlă...

O gospodină din Ploiești a cumpărat un litru de vin roșu. Îmbuteliat L-a pus liniștită în sacoșă. Aici mai avea pe lîngă mici pachețele buletinul de identitate, legitimația de serviciu, cîteva bancnote de 100, alte acte. Dopul, neetanș pus, a lăsat să se prelingă pe lîngă el aproape întreg conținutul sticlei. Și, vă închipuiți, a însingerat totul și practic a distrus toate documentele.

Întîmplarea ne-a determinat să ne interesăm de felul cum sînt îmbuteliate produsele. La magazinul „Mercur" din centrul municipiului am făcut o primă experiență. Am pus la orizontală 10 sticle dintr-un lot de „Murfatlar", îmbuteliat la I.A.S. cu același nume. Doar două din cele 10 n-au curs. Încercăm sticlele cu eticheta „Dealul Mare", îmbuteliat la Întreprinderea viei și vinului din Ploiești. O situație ceva mai bună: din 10, numai din 4 sticle se scurgea lichidul. În schimb am văzut butelii fără dop, dovadă certă că vinul, luînd contact cu aerul, începuse să fermenteze. Ne-au atras atenția o parte din sticlele cu coniac Ovidiu. Din ele lipseau 40—50 ml. Vinovat era dopul prea mic. Am mers la alte două unități mari — „Omnia" și „Aroma". Am făcut constatări similare. Ascultăm spusele responsabililor. Îmbutelierea neglijentă a vinului, a coniacului, lichiorurilor, chiar și a apei minerale este o chestiune mult mai veche și care creează destule nemulțumiri în rîndul cumpărătorilor.

Întreprinderile agricole de stat Murfatlar, Dealul Mare, Valea Călugărească, întreprinderea „Zarea", alte unități furnizoare — care, să recunoaștem, au produse de calitate — își depreciază singure marfa prin neglijarea unei elementare obligații: îmbutelierea corectă a produsului. Dar mai este o întrebare: de ce magazinele de specialitate, recepționînd produsul, lasă să se strecoare în rețeaua comercială loturi de marfă prost ambalată? Oare nu e vorba aici de un slab interes în servirea cumpărătorului? **(Constantin Căpraru).**

O concurență la care florăriile rămîn nepăsătoare

O floare este, întotdeauna, mesagerul unui gînd bun, al unor sentimente alese, purtătorul nostru de cuvînt cel mai gingaș. Un buchet de flori este darul care aduce, negreșit, un zîmbet, o lumină, în orice casă. De aceea sîntem adesea clienții florăriilor. Vizitîndu-le, ai ocazia uneori să te decizi cu greu între garoafele proaspete și trandafirii abia îmbobociți, între diferitele corole, toate încîntătoare, ale melancolicelor crizanteme. Dar mai numeroase sînt prilejurile în care elegantele noastre florării te scutesc, cu totul, de ezitările opțiunii, oferindu-ți o singură șansă, adică un singur fel de flori. (Firește, dacă nu luăm în calcul și ghivecele...) Penuria ar putea avea dacă nu o scuză, cel puțin o explicație: însăși cererea prea mare. Dar...

...Această sărăcăcioasă ofertă se etalează la doi pași de cîte o florăreasă, instalată la un colț de stradă, fără vitrine sau mobilier de lux, dar care te îmbie cu o întreagă simfonie de culori și de parfumuri autumnale. Încît nu poți să nu te întrebi: de ce la o concurență inegală, serele, care dispun de condiții de nevisat pentru o mică grădină particulară, se dau atît de lesne bătute? **(Rodica Șerban).**

CUM SÎNT SOLUȚIONATE SCRISORILE OAMENILOR MUNCII?

Un adept al exigenței — dar numai pentru alții...

Florea Marcu, conducător auto la Întreprinderea de osii și boghiuri Balș, județul Olt, s-a adresat redacției în vara acestui an cu o scrisoare în legătură cu unele nereguli în gestionarea bonurilor de benzină pentru mijloacele de transport ale unității, în folosirea mașinilor, în gospodărirea și depozitarea unor materiale și piese de schimb. La vremea respectivă, sesizarea sa a fost verificată cu atenția cuvenită de organele locale de partid, dispunîndu-se măsurile de rigoare. În discuția purtată cu semnatarul scrisorii, acesta s-a declarat multumit de modul de rezolvare.

În mod surprinzător însă, ulterior, el a revenit cu alte scrisori, reluînd exact aceleași probleme, la care, de fapt, primise răspunsul corespunzător. Într-un referat de cercetare, primit recent din partea **Comitetului județean Olt al P.C.R.,** se arată că în urma măsurilor determinate de una din aceste sesizări, s-a recuperat de la cei vinovați contravaloarea carburanților lipsă, s-au completat piesele la autovehiculele unității rămase în conservare, care au fost parcate într-un loc amenajat și păzit, s-a asigurat mai buna gospodărire a materiilor prime și materialelor, depozitarea corespunzătoare a pieselor, subansamblelor și produselor finite etc. Răspunsul cuprinde însă și alte precizări, din care rezultă că Florea Marcu, tot încercînd să critice pe alții, a uitat de... autocritică, deși nu era deloc cazul. Pentru că, se arată în răspuns, el dorește să efectueze numai munci ușoare, este arogant față de tovarășii săi de lucru, sfidează pe cei care-și îndeplinesc corect îndatoririle, refuză sarcinile de serviciu. Întrucît nu pregătea corespunzător autocisterna pe care lucra pentru transportul uleiului uzat, al motorinei sau păcurii, a fost trecut să lucreze pe o basculantă. Ca urmare a acestei măsuri, el a refuzat să se mai prezinte la serviciu.

Așadar, după optica lui, exigența este valabilă și este necesară, dar cu o condiție: să se aplice la alții. Judecată complet eronată, așa cum i-a dovedit viața.

Acum se simte mîna bunului gospodar

Într-o scrisoare primită la redacție din comuna Păușești Măglași, județul Vîlcea, se relata că în sectorul zootehnic al cooperativei agricole de producție din localitate se manifestă o seamă de lipsuri, animalele nu sînt îngrijite corespunzător, înregistrîndu-se mortalități.

Concluziile rezultate în urma verificărilor la fața locului și măsurile adoptate sînt relatate în răspunsul trimis redacției de către **Uniunea județeană a cooperativelor agricole de producție Vîlcea.** În referatul de cercetare se menționează că, într-adevăr, în perioada ianuarie-noiembrie a.c., la ferma zootehnică a C.A.P. Păușești Măglași s-au înregistrat unele mortalități la viței din cauza neasigurării în anul trecut a unor furaje de calitate, sau din pricina furajării neraționale a vacilor gestante și a lipsei unor spații de cazare corespunzătoare. De această situație au fost răspunzători șeful de fermă și președintele cooperativei — înlocuiți din funcție. Actualul șef de fermă, Gheorghe Stoian, sprijinit de conducerea unității, s-a preocupat de procurarea unor furaje de bună calitate și în cantități suficiente pentru întregul efectiv de animale, precum și de depozitarea lor corespunzătoare. De asemenea, au fost reconditionate și pregătite pentru stabulație spațiile de cazare existente, iar pentru anul 1981 s-a prevăzut construirea unui grajd model, cu o capacitate de 200 de locuri — ceea ce va rezolva problema cazării corespunzătoare a animalelor.

Măsuri ferme, în spiritul eticii comuniste

Răspunzînd unei scrisori adresate redacției, referitoare la unele abuzuri și illegalități săvîrșite de cadre de conducere din comuna Dărăști (eliberarea unor autorizații de construcții în schimbul unor sume de bani, însușirea de materiale de construcții din avutul obștesc etc.), **Comitetul județean Ilfov al P.C.R.** ne-a comunicat următoarele: Faptele sesizate în scrisoare au fost cercetate la fața locului și, pe baza constatărilor făcute, secretariatul comitetului județean de partid a hotărît schimbarea din funcția de secretar al comitetului comunal de partid a lui Constantin Nicolae. Totodată, plenara comitetului comunal de partid a hotărît sancționarea acestuia cu vot de blam cu avertisment, iar sesiunea consiliului popular l-a revocat din rîndurile deputaților comunali și din funcția de președinte al consiliului popular. S-a stabilit, de asemenea, ca vicepreședintele biroului executiv al consiliului popular comunal să fie scos din funcție și pus în discuția plenarei comitetului comunal de partid, iar șeful postului de miliție, mutat ca ajutor de șef de post într-o altă comună. S-au luat și alte măsuri pentru îmbunătățirea climatului de muncă și întărirea muncii politice în cadrul organizației de partid comunale din Dărăști.

Spicuiri din răspunsuri

● **Comitetul de partid al sectorului 3** (Răspuns la scrisoarea cu propunerile făcute de Pavel Dăscălescu): În circumscripțiile electorale din sector s-au organizat mai multe acțiuni de colectare a fierului vechi, sticlelor, hîrtiei etc. Colectarea acestor materiale refolosibile s-a făcut în conteinere special confecționate în acest scop, amplasate atît în zona centrală a sectorului, cît și în cartierele Titan și Balta Albă. S-au luat măsuri pentru construirea unui număr sporit de conteinere (prevăzîndu-se aproape 5 000), care vor fi amplasate în zonele cu multe blocuri.

● **Consiliul popular al județului Buzău:** Întrucît podul de lemn care făcea legătura între satele Rătești, Viforita, Băceni, Plopeasa nu mai putea fi utilizat pentru circulația autovehiculelor de tonaj greu și autobuzelor, s-a început construirea unui pod nou, din beton.

● **Consiliul de control muncitoresc de la Întreprinderea de autoturisme Pitești:** Pentru a se crea condiții optime de lucru pe timp de iarnă, la atelierul „presaj ușor" al secției normalizare și montaj-pompe din întreprindere s-au luat următoarele măsuri: etanșarea tuturor ușilor și ferestrelor; dispunerea unei perdele de aer la ușa principală și a unor paravane în jurul preselor care se află lîngă aceasta; repararea aerotermelor suflante; confecționarea unor podețe din P.A.L. la toate presele.

● **Direcția comercială a județului Arad:** În urma controlului efectuat în unitățile comerciale din orașul Ineu s-a constatat că acestea achiziționau sticle și borcane numai la schimb. Au fost din nou prelucrate cu responsabilii de unități prevederile Decretului nr. 146/1980 și s-au luat măsuri ca toate unitățile comerciale care desfac produse alimentare să achiziționeze sticle și borcane nu numai la schimb, ci și contra marfă sau numerar.

● **Miliția județului Bacău:** În urma cercetărilor efectuate s-a stabilit că frații Mihai și Petrică Bolog din comuna Mărgineni, județul Bacău, nu sînt încadrați în muncă, ducînd o viață parazitară. Li s-au întocmit procese verbale de contravenție și au fost trimiși în judecată. Instanța i-a condamnat la cîte 6 luni închisoare contravențională.

● **Comitetul județean Gorj al P.C.R.:** Pentru abuzuri și illegalități, secretarul biroului executiv al Consiliului popular comunal Vădulești-Gorj, Victor Daia, a fost sancționat de plenara comitetului comunal de partid cu „vot de blam cu avertisment". S-a făcut, totodată, propunerea de a fi destituit din funcție. Iar Vasile Negrea, gestionar la cooperativa de consum din comună, a fost exclus din partid pentru abuzuri în muncă, înșelarea cumpărătorilor și abateri grave de la prevederile statutare.

Gheorghe PÎRVAN

PLANIFICAREA ÎN AGRICULTURĂ

OPINII CARE AŞTEAPTĂ ŞI ALTE OPINII

Repartizarea raţională pe teritoriu a sarcinilor privind cultura plantelor şi creşterea diferitelor specii de animale este una din premisele de bază ale folosirii optime a condiţiilor naturale şi economice de care dispune fiecare unitate agricolă pentru a realiza producţii mari şi o productivitate a muncii ridicată. Acest proces complex este, în mod normal, susceptibil de continuă perfecţionare, un rol de primă importanţă în acest sens revenindu-i planificării producţiei agricole.

Acestor probleme le este consacrată convorbirea cu tovarăşul inginer TRAIAN CORDUBAN, director general al Direcţiei agricole Suceava.

— Se ştie că prin zonare se urmăreşte ca în cadrul fiecărui consiliu agroindustrial şi în fiecare unitate agricolă să se dezvolte acele ramuri şi culturi care să asigure folosirea cît mai completă şi mai eficientă a pămîntului, a celorlalte mijloace de producţie, a forţei de muncă, potrivit condiţiilor pedoclimatice şi economice locale, în vederea realizării unei producţii agricole maxime, cu cheltuieli cît mai reduse. Aceasta corespunde întru totul sarcinii trasate de conducerea partidului, care ne cere să sporim eficienţa în agricultură. Organizarea consiliilor unice agroindustriale a creat condiţii pentru îndeplinirea în condiţii mai bune a acestor sarcini. Pentru a se obţine însă rezultatele scontate este necesar — aşa cum a subliniat în repetate rînduri conducerea partidului — să fie îmbunătăţită planificarea în agricultură, să se asigure creşterea răspunderii şi a puterii de decizie a organelor locale.

— Vă propunem să discutăm tocmai despre această activitate de mare importanţă — planificarea în agricultură.

— S-ar părea că planificarea în agricultură nu este o activitate atît de complexă ca în industrie: împarţi pămîntul pe diferite culturi după nevoile unităţilor agricole şi ale economiei ţării, asiguri sămînţa, forţa de muncă etc. şi totul e simplu. Nu este aşa. Pentru a se obţine rezultate economice superioare trebuie să se ţină seama de condiţiile pedoclimatice locale, de baza tehnico-materială, de forţa de muncă, de zeci şi zeci de alţi factori, fiecare avînd importanţa lui în obţinerea producţiei dorite.

— Acestea sînt consideraţii teoretice, dar cum se prezintă lucrurile practic?

— Judeţele primesc indicatorii de plan de la Ministerul Agriculturii. Este clar pentru toată lumea că **stabilirea unor indicatori de plan obligatorii este de natură să asigure — în conformitate cu obiectivele stabilite de partid — realizarea acelor produse de care economia are nevoie pentru ridicarea nivelului de trai al populaţiei.** Trebuie să spun însă că se produc unele exagerări, unele abateri de la aceste principii prin încercarea de a planifica totul, pînă la amănunt, la care se adaugă şi faptul că nu se realizează o consultare corespunzătoare, temeinică a organelor locale asupra modalităţilor de a valorifica cel mai bine potenţialul fiecărei unităţi agricole şi localităţi. Această observaţie este valabilă şi în ce priveşte activitatea noastră, a organelor agricole judeţene. Aşa cum ne-a cerut în repetate rînduri şi ne cere secretarul general al partidului, pentru a obţine producţii mai mari avem obligaţia de a ne consulta, de a ne sfătui permanent cu producătorii direcţi, cu muncitorii din unităţile agricole de stat, cu membrii cooperatori, cu specialiştii şi conducerile unităţilor agricole în toate problemele ce privesc planificarea, amplasarea culturilor în teritoriu, aplicarea tehnologiilor. Numai aşa vom putea folosi experienţa bogată a ţăranului nostru, tradiţia îndelungată în cultivarea pămîntului şi creşterea animalelor. Consultarea şi cunoaşterea experienţei producătorilor trebuie să constituie şi pentru noi, cei din judeţe, dar şi pentru organele de specialitate din minister punctul de pornire în orice acţiune de planificare în agricultură. Conducerea partidului a criticat practica defalcării pe judeţe a cifrelor de plan fără să se ţină seama de condiţiile pedoclimatice şi economice locale. Încă din 1971 — la conferinţa cu cadrele din agricultura judeţului Ialomiţa — tovarăşul Nicolae Ceaşescu, secretarul general al partidului, atrăgea atenţia: **„Trebuie să înţelegem că numai în măsura în care fiecare unitate de producţie — cooperatistă sau de stat — îşi va stabili ea însăşi planul, analizînd bine toate posibilităţile şi mijloacele de care dispune, acesta va fi un plan real; în acest caz nimeni nu va mai putea spune că „aşa mi-a spus directorul general sau ministrul agriculturii".**

— Cît de amănunţită este această planificare şi ce spaţiu de iniţiativă rămîne organelor judeţene, specialiştilor din agricultură?

— Planificarea este foarte amănunţită. Se stabileşte nu numai ce suprafaţă să cultivăm cu cartofi, de exemplu, ci se indică exact cît să se repartizeze cooperativelor agricole, cît întreprinderilor agricole de stat şi cît la gospodăriile populaţiei. Pentru 1981, bunăoară, s-a redus suprafaţa cultivată cu cartofi de toamnă în întreprinderile agricole de stat şi s-a majorat cu 10 la sută cea pe care trebuie să o cultive cooperativele agricole, în dauna suprafeţelor cultivate cu furaje. S-ar putea spune că nu este nimic rău, de criticat în această privinţă. Să mă explic. În întreprinderile agricole de stat, datorită unei experienţe valoroase, cît şi unui plus de tehnică, la cultura cartofilor se realizează în mod frecvent recolte medii de 30 000 kg la hectar, pe cînd cooperativele agricole obţin, în medie, numai 18 000 kg. Aceste schimbări au fost făcute pentru a extinde cultura porumbului în întreprinderile agricole de stat. Este această măsură în avantajul economiei, al producţiei agricole? La prima vedere se poate spune că este. De porumb, plantă agricolă extrem de valoroasă, avem multă nevoie, iar cultivarea lui se poate face cu bune rezultate chiar şi în zonele deluroase. Dar cît de mult şi în ce condiţii poate fi extinsă cultura porumbului la noi şi în dauna căror culturi? În dauna unela cu un randament mai slab decît porumbul, mai neeconomică, mai puţin necesară. Aşa ar fi normal. Dar cum este în realitate? În 1980, judeţul Suceava a cultivat în unităţile agricole de stat şi cooperatiste 38 000 hectare cu porumb. Cultura porumbului ar fi trebuit amplasată în cele mai favorabile zone pentru această plantă. Noi sîntem însă la limita posibilităţilor de a putea face, cît de cît, o amplasare bună a acestei culturi. Ca urmare, cultivăm porumb şi la Rădăuţi şi chiar în zona submontană, zone reci, unde cad brume în iurul datei de 20 septembrie, iar ştiuleţii nu ajung la maturitate. În această toamnă, porumbul s-a copt doar pe 7 000 hectare din cele 38 000 hectare cultivate. Restul a fost insilozat. În aceste condiţii sîntem nevoiţi să dăm în hrana animalelor porumb necorespunzător. Dacă facem un calcul sumar privind valoarea producţiei la hectar rezultă că, la o producţie medie acceptabilă pentru zona noastră, ea este de 2 500 lei la porumb, de 5 000—6 000 lei la finețele cultivate şi de 14 000 lei la cartofi.

De curînd a apărut proiectul Legii cu privire la constituirea, repartizarea şi folosirea pe judeţe a resurselor pentru aprovizionarea populaţiei cu carne, lapte şi legume, conform căruia organele locale sînt obligate să stabilească cele mai potrivite măsuri în această direcţie. Iată însă cum sînt planificate de către organele de specialitate ale ministerului unele produse destinate populaţiei judeţului, deci nu pentru alte judeţe sau pentru nevoile generale ale economiei. Am primit un plan potrivit căruia trebuia să însămînţăm în această toamnă 432 hectare cu legume-verdeţuri — deci nu o cifră rotundă, ci exact 432 — din care 150 hectare cu spanac. Cred că ar fi normal să stabilească consiliul popular judeţean ce cantităţi de legume-verdeţuri sînt necesare unui judeţ nordic ca al nostru, cu un anumit specific în alimentaţie. Cineva ar putea să-mi reproşeze că surplusul de spanac este destinat conservării. Dar la noi în judeţ există conserve de spanac de 2—3 ani şi, după cum am aflat, pe ţară sînt sute de tone din acest sortiment, care zac în depozite.

— Deci, spanac vreţi să cultivaţi mai puţin! Atunci ce aţi dori dumneavoastră să cultivaţi?

— Mă înşel, sau este puţin ironică întrebarea?

— Nu, deloc!

— Nici n-ar fi bine, pentru că nu este vorba de „dorinţe", ci de cerinţe obiective, de nevoi reale. Pe noi ne-ar interesa să extindem cultura furajelor — cerinţă de mare însemnătate pentru sporirea producţiei zootehnice. Dar sarcinile prevăzute în planul actual nu reflectă nici pe departe marile posibilităţi de dezvoltare a producţiei de furaje. În judeţul nostru există terenuri cu exces de umiditate, care, la ora actuală, nu pot produce decît masă verde. Şi iată de ce. Înainte de cooperativizare, în zona Rădăuţi, ţăranii arau parcelele lor de pămînt în coame, iar la margini se formau răzoare prin care se scurgea apa. Într-o cooperativă agricolă, să zic aşa, din 500 parcele s-a făcut o tarla mare pe care tractoarele au nivelat-o, dar pe care acum bălteşte apa, neavînd scurgere. Aici, potrivit planului, se cultivă secară şi ovăz şi se obţin 700—900 kg la hectar. Dar pe terenuri de acest fel se realizează, în schimb, 40 000 kg masă verde la hectar. Întrucît terenurile respective sînt socotite **arabile**, ni s-a stabilit prin plan sarcina de a le cultiva cu cereale. Consider că ar fi bine ca, pînă ce se vor executa lucrări de desecare, să le cultivăm cu furaje — soluţia cea mai economică.

— Dar, din cîte am aflat, dumneavoastră aţi întreprins şi unele iniţiative care n-ar corespunde anumitor norme stabilite de organele centrale de resort.

— Da, am luat o asemenea iniţiativă, care se „abate" de la unele norme, dar ea este în concordanţă cu realitatea. Vreau să explic ce am făcut în judeţ pentru a creşte mai multe viţele. Se ştie cît de greu se cresc viţelele pentru prăsilă în cooperativele agricole, cîte mortalităţi şi sacrificări forţate se înregistrează. Este şi motivul pentru care conducerea partidului a indicat să fie despărţită creşterea viţelelor de prăsilă în cadrul fermelor zootehnice, pentru a li se putea asigura o îngrijire mai deosebită. Noi am practicat şi altă formă de creştere a viţelelor de prăsilă. Întrucît ţăranii cooperatori din judeţul nostru au grajduri şi şuri pentru furaje pe care nu le folosesc, unele cooperative au încheiat cu mulţi dintre ei contracte pentru a creşte o parte din viţele în grajdurile proprii, pînă la vîrsta de 25—27 de luni. Pentru aceasta ei primeau 18 lei de fiecare kilogram spor de creştere în greutate. Procedînd astfel, din 100 de viţele s-a ajuns la 99 junînci gestante, faţă de 75—77 cît se realizează în cooperativa agricolă. Au scăzut cheltuielile de producţie, iar cooperatorii au fost mulţumiţi de venitul realizat. Aş dori să menţionez că **prin acest mod de cooperare se realizează o economie de 3 500 de lei de fiecare animal faţă de costul înregistrat în unităţile agricole de stat şi cooperatiste**, ceea ce, raportat la cele 7 000 viţele crescute în judeţ în ultimii 3 ani, nu e deloc puţin. Conducerea partidului ne-a cerut să folosim toate posibilităţile de creştere a animalelor, iar Suceava, cît şi alte judeţe au posibilitatea să crească în spaţiile zootehnice care se află în gospodăriile populaţiei un mare număr de animale. Totuşi, iniţiativa noastră nu s-a bucurat de sprijinul organelor centrale de resort. Pentru documentare au venit la noi atît fostul adjunct al ministrului agriculturii cu probleme de zootehnie, cît şi cel actual, preşedintele Băncii agricole, doi vicepreşedinţi ai U.N.C.A.P., cu toţii apreciind eficienţa măsurii. Dar nu numai că nu am primit aviz pentru generalizarea acţiunii, ci, spre surprinderea noastră, s-a dispus sistarea cooperării. De ce? S-a motivat că nu este legal să se plătească 18 lei pentru un kilogram de spor de creştere în greutate, preţul oficial practicat la animalele îngrăsate fiind de 14.35 lei kilogramul. Dar, în realitate, deocamdată, sporul respectiv se realizează cu 30 lei în C.A.P. şi 28 lei în I.A.S. Diferenţa de 4 lei în plus, ni s-a spus, nu se poate deconta. Dar diferenţa de 16 lei în plus cît se cheltuieşte în C.A.P. se poate deconta. Oare e mai bine să lucrezi în pierdere decît în cîştig? Nu înţeleg în ce fel, din ce punct de vedere contravine această măsură spiritului în care este organizată agricultura noastră.

Experienţa pozitivă acumulată în decursul anilor în planificarea producţiei agricole, în conformitate cu obiectivele stabilite de partid, trebuie să fie consolidată şi îmbunătăţită, planificarea făcută cu temeinicie avînd un rol puternic stimulativ în creşterea producţiei agricole şi asigurarea acelor produse de care au nevoie economia naţională şi populaţia. Opiniile, observaţiile critice şi sugestiile exprimate în convorbirea de faţă de un specialist dintr-un judeţ care are problemele lui specifice numeşte situaţii ce pot fi întîlnite însă, într-un fel sau altul, şi în alte judeţe, în consilii agroindustriale şi unităţi agricole. Aceste observaţii au menirea de a contribui, printr-o discuţie deschisă, animată de receptivitate, de dorinţa de perfecţionare, la înlăturarea neajunsurilor existente, la aflarea unor căi practice prin care să fie mai bine puse în valoare potenţialul pămîntului, experienţa şi iniţiativele oamenilor muncii din agricultură.

În acest sens şi în acest spirit aşteptăm şi alte opinii.

Convorbire realizată de **Ioan HERŢEG**

LA COMBINATUL DE EXPLOATARE ŞI PRELUCRARE A LEMNULUI DIN TOPLIŢA

Energie electrică din resurse proprii

Preocupările colectivului de muncitori, tehnicieni şi ingineri din cadrul Combinatului de exploatare şi prelucrare a lemnului din Topliţa de a obţine energie electrică din resurse proprii continuă să fie încununate de noi şi importante succese. Pînă în prezent — după cum ne-a informat tovarăşul Virgil Boac, directorul combinatului — au fost construite şi amplasate pe cursul unor ape de munte 3 microhidrocentrale, care rezolvă cu rezultate excelente nevoile de iluminat şi de încălzire ale gurilor şi parchetelor de exploatare forestieră de la Izvoru, Bitca — Lomaş şi Hurdugaş. De asemenea, energia electrică furnizată de aceste microhidrocentrale este în măsură să acţioneze un funicular gravitaţional pentru transportul buştenilor pe o distanţă de 300 metri. Specialiştii combinatului lucrează în momentul de faţă la încă 3 turbine, care urmează să întregească salba de microhidrocentrale în cursul anului viitor. **(I.D. Kiss).**

LA „AZOMUREŞ", PRIN MĂSURI TEHNICE EFICIENTE ŞI EFORTURI CONCENTRATE

De la restanţe la producţii suplimentare pentru export

Pe panoul de la intrarea în secţia de îngrăşăminte complexe N.P.K. a marelui combinat „Azomureş" din Tîrgu Mureş reţine atenţia următorul angajament: „Sarcinile la export pe anul 1980 vor fi onorate integral pînă cel tîrziu la 25 decembrie!" La prima vedere, acest termen nu spune ceva ieşit din comun. Şi totuşi, pentru cei aproape 1 600 de muncitori, maiştri, ingineri şi operatori chimişti care participă direct la realizarea producţiei pentru export angajamentul are o semnificaţie deosebită. Greutăţile apărute, în luna mai, în asigurarea amoniacului (principala materie primă pentru fabricarea îngrăşămintelor) s-au repercutat şi asupra producţiei de export, care are o pondere importantă în producţia totală a combinatului. Astfel, la sfîrşitul lunii iunie se înregistra o nerealizare de 11 600 tone îngrăşăminte cu azot.

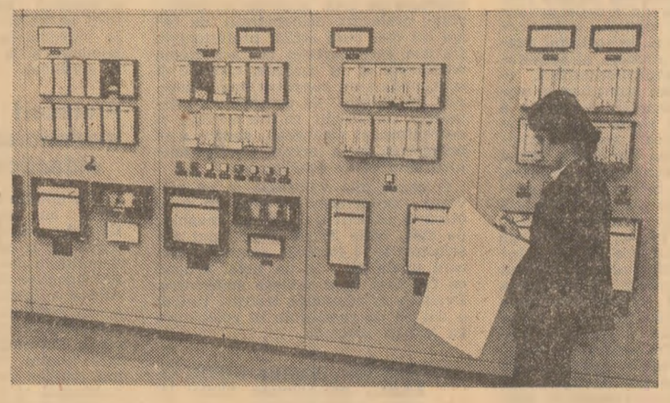

Indiscutabil, acest colectiv muncitoresc nu se putea împăca cu o asemenea situaţie. Mai ales că azotatul de amoniu, ureea, îngrăşămintele complexe sînt — prin calitatea lor — deosebit de solicitate la export, iar unul din sortimente — îngrăşămintele avînd în proporţie egală substanţe active, N.P.K. — este produs în ţară numai aici, la „Azomureş".

Dar să dăm cuvîntul inginerului **Horea Petra**, director comercial al combinatului: „Puternic mobilizaţi de sarcinile formulate de secretarul general al partidului de a amplifica activitatea de export, am actionat energic pe trei fronturi principale. Mai întîi, **realizarea şi urmărirea riguroasă a sarcinilor de plan la export pe zile, decade, luni** — cu accent pe recuperarea restanţelor. În acest scop, **pentru fiecare secţie, formaţie şi lucrător s-au stabilit niveluri de producţie care, de regulă, sînt mai mari decît prevederile planului.** Concomitent, prin întărirea disciplinei tehnologice, am vizat ridicarea calităţii produselor. Deviza noastră de muncă este: **«Întreaga producţie să fie calitativ aptă pentru export!»** Am avut în vedere culoarea îngrăşămintelor, aspectul comercial dat de uniformitatea granulelor, concentraţia în substanţă activă în limitele cerute de beneficiari şi altele. Nu mai puţin importante au fost măsurile privind asigurarea ambalajelor şi a vagoanelor. Spre deosebire de prima parte a anului, printr-un efort comun cu Regionala de căi ferate Braşov, am dispus de capacităţile de transport necesare livrării ritmice a producţiei destinate exportului. Drept urmare, în lunile iulie, august şi septembrie, planul la export a fost realizat şi chiar depăşit. Un singur exemplu: în luna septembrie am livrat suplimentar la export o producţie de îngrăşăminte în valoare de 4,6 milioane lei valută".

Măsurile de ordin tehnic şi organizatoric s-au împletit cu acţiunile politico-educative desfăşurate de organizaţiile de partid pentru întărirea răspunderii colectivului faţă de realizarea sarcinilor de plan la export.

— Munca politică — ne spune **Adrian Însurăţelu**, secretarul comitetului de partid — a fost conectată mai strîns la realităţile zilnice ale procesului de producţie, consemnînd cu operativitate, la finele fiecărui schimb, rezultatele obţinute, faptele de muncă deosebite, eventualele abateri de la prescripţiile tehnologice.

Rezultatele? Pe măsura preocupărilor: în luna octombrie, combinatul „Azomureş" şi-a depăşit substanţial sarcinile de plan la export. După calculele specialiştilor, în această lună combinatul a livrat pe piaţa externă produse în valoare de 60,3 milioane lei valută (circa 75 000 tone îngrăşăminte), **planul fiind depăşit, pe total şi pe relaţia devize libere, cu 18,9 milioane lei valută.** Aceasta a făcut ca valoarea îngrăşămintelor exportate, pe 10 luni din acest an, să fie cu 19 la sută mai mare decît cea înregistrată în aceeaşi perioadă a anului precedent. Adică, un plus de 100 000 tone îngrăşăminte chimice.

— Noi, chimiştii — ne spune maistrul **Gheorghe Luca**, de la secţia de îngrăşăminte complexe — ne-am propus să demonstrăm în continuare că rezultatele din luna octombrie nu au constituit ceva întîmplător.

Drept argumente ne-a prezentat cîteva din măsurile tehnice iniţiate şi aplicate: metoda determinării fluorului pe faze tehnologice (pusă la punct de chimista Csegezi Estera), care permite obţinerea unor îngrăşăminte de calitate superioară; îmbunătăţiri tehnice la instalaţiile de materii prime, de prelucrări umede şi condiţionale şi altele. La instalaţia de uree există preocupări similare. Aici, pentru livrarea ureei în vrac (şi expedierea ei pe noi paţe externe), inginerii Grigore Harja, Aurel Chişu, maiştrii Varga Iosif, Ignat Blaga — şi nu numai ei — au introdus în fabricaţie ureea tratată cu produse antiaglomerante. Pe această cale, întreaga uree produsă în lunile noiembrie şi decembrie va întruni cele mai mari exigenţe ale exportului.

Sînt fapte care atestă că, nu întîmplător, chimiştii din secţia de îngrăşăminte complexe şi de la instalaţia de uree au produs, peste sarcinile lunii octombrie, 5 000 tone îngrăşăminte chimice şi, respectiv, 4 000 tone uree. În lunile octombrie şi noiembrie planul la export a fost depăşit cu 29,7 milioane lei valută, recuperîndu-se toate restanţele şi creîndu-se premise certe pentru depăşirea planului pe anul 1980. Sînt dovezi ale răspunderii cu care colectivul acestei mari cetăţi a chimiei priveşte îndeplinirea exemplară a sarcinilor de plan la export.

Gheorghe GIURGIU
corespondentul „Scînteii"

ÎNTREPRINDEREA TEXTILĂ „DACIA" DIN CAPITALĂ. Un colectiv a cărui notă este tinereţea îşi înscrie satisfacţiile muncii, acum, în zilele de bilanţ ale anului, în realizarea producţiei nete în proporţie de 102,2 la sută, în 88 000 metri pătraţi ţesături tip bumbac realizate peste plan numai în secţia ţesătorie, în zeci de articole cuprinzînd 50 de poziţii coloristice noi create. Printre fetele care lucrează în secţia ţesătorie se numără şi Mariana Toflea, venită de prin părţile Vrancei să aducă cu sine, odată cu împlinirea celor 18 ani, sărbătoriţi în mijlocul colegelor de muncă, grija pentru frumos cuprinsă în urzeala celor 6 războaie de ţesut la care lucrează. „Muncesc să-mi pot dovedi că am dreptul să mă bucur cu adevărat de viaţă. Nu este o chestiune numai de demnitate. Ce-mi doresc? Să pot proba cu fapte încrederea tuturor. Nu este o chestiune numai de tinereţe...". Şi zîmbeşte.

Foto-text: **E. Dichiseanu**

Unii vorbesc atît de mult despre NOU încît nu mai au timp să-l promoveze

După două luni, „Scînteia" revine cu aceeaşi întrebare: „De ce noile materiale termoizolatoare, plimbate în cataloage şi expoziţii, nu ajung pe şantiere?"

Într-o lume confruntată cu criza energetică, imperativul unei severe economisiri a energiei, al eliminării oricărei forme de risipă **a dobîndit un caracter primordial. Fără a intra în alte amănunte, reamintim doar că diferenţa dintre necesităţile de energie ale lumii contemporane şi resursele existente, evident limitate, creşterea rapidă a preţurilor pe piaţa mondială la toate sursele de energie, ca şi instabilitatea ce caracterizează piaţa surselor de energie impun reconsiderări fundamentale în politica energetică şi economică a fiecărei ţări, indiferent de nivelul său de dezvoltare. Reconsiderări care implică o largă participare a specialiştilor,** un amplu efort pentru innoirea produselor şi tehnologiilor, pentru modernizarea structurii unor întregi ramuri. **Cu atît mai actuale devin în acest context preocupările ţării noastre, care, după cum se ştie, importă aproape jumătate din necesarul de ţiţei.**

Fixăm investigaţiile anchetei noastre asupra unui sector — investiţiile — care este un important consumator de energie, nu numai direct, de la „reţea", ci şi **prin volumul apreciabil de materiale energointensive** pe care s-a obişnuit să le folosească. Secretarul general al partidului a precizat limpede că **se cere renunţat cu hotărîre şi fără întîrziere la materialele de construcţii energointensive, înlocuindu-le cu materiale noi, moderne, menite să asigure îmbunătăţirea protecţiei termice a construcţiilor.** Reamintim că, în luna aprilie a acestui an, **tovarăşul Nicolae Ceaşescu a indicat să se realizeze o gamă largă de materiale termoizolatoare folosindu-se materiile prime locale, existente din belşug în ţară, produsele secundare care nu-şi găsesc o valorificare productivă, adică materiale incorporînd în ele consumuri energetice cît mai reduse.**

În urmă cu două luni, sub titlul **„MATERIALELE IZOLATOARE NOI — DIN EXPOZIŢII, PE ŞANTIERE, PE DRUMUL CEL MAI SCURT"**, arătam că preocupările legate de producerea unor materiale termoizolatoare noi nu se finalizaseră decît prin... elaborarea unor cataloage şi fabricarea unor eşantioane, plimbate prin expoziţii sau pe la diverse aplicaţii demonstrative. În timp ce pe şantiere, prin eliminarea polistirenului expandat şi vatei minerale, lucrările de izolaţii la sute de mii de metri pătraţi de hale industriale aflate în construcţie erau, practic, sistate. Cauzele? Una singură şi anume: **încetineala, lipsa de convingere cu care au trecut la acţiune producătorii, absenţa unei colaborări eficiente între cei cu responsabilităţi precise în acest domeniu.** De fapt, marea problemă o constituia **coordonarea acestor preocupări**, faptul că nimeni nu şi-a asumat această răspundere firească, dar absolut indispensabilă pentru stabilirea cu precizie a noilor materiale ce urmează să fie realizate, a producătorilor acestora şi a nivelului producţiei.

...Au trecut de atunci două luni. Firesc ar fi fost ca, între timp, faţă de importanţa problemelor ridicate şi gravitatea semnalelor critice aduse de ziar, **Ministerul Economiei Forestiere şi Materialelor de Construcţii, centrala de resort** să dea un răspuns amplu, bine fundamentat, menit să clarifice tocmai **ce materiale noi vor fi produse, cine le va fabrica şi cînd vor beneficia şantierele de ele.** N-am primit un asemenea răspuns. Motiv pentru care am reluat ancheta pe acelaşi traseu şi cu aceeaşi întrebare: care sînt materialele termoizolatoare înlocuitoare ale polistirenului expandat şi vatei minerale oferite de industrie şantierelor de investiţii?

Iată-ne deci din nou la Centrala materialelor de construcţii. Înainte de a aborda problema de fond, tovarăşul **Romul Marta**, directorul general al centralei, şi-a exprimat nemulţumirea faţă de punctul de vedere al „Scînteii" în articolul amintit:

— Critica a fost neîntemeiată. Cu ce vreţi să produc materiale noi, dacă n-am nici azi proiecte? Şi nici nu sînt asigurate condiţii.

Un punct de vedere deconcertant. Oare cine să asigure proiectele? „Scînteia"? Să fi uitat tovarăşul director că institutul de proiectare specializat şi din subordine se află în... aceeaşi curte cu centrala? Iată cum ceea ce părea, în urmă cu două luni, după spusele tovarăşului director general, ale altor cadre din conducerea centralei şi ministerului o chestiune deloc complicată a devenit între timp o problemă de perspectivă... mai îndepărtată. Şi asupra căreia planează acum destule incertitudini. Cînd n-au fost corecte aprecierile făcute? Atunci sau acum? Este oare acest mod de a trata sarcinile incredinţate compatibil cu răspunderea de a acţiona hotărît pentru organizarea rapidă a producţiei unor noi materiale termoizolatoare? Nu poate fi omis şi un alt aspect, la fel de important: cu promisiuni fără acoperire şi schimbări surprinzătoare de optică este greu să vorbim despre promovarea unor concepţii innoitoare în activitatea de construcţii-montaj, despre introducerea rapidă în fabricaţie a unor materiale moderne, cu caracteristici superioare.

Care sînt, pe şantiere, consecinţele acestor excesive tergiversări? Pentru că **nu au apărut în acest răstimp nici unul din materialele prezentate în expoziţii sau la demonstraţii practice, constructorii s-au văzut puşi în situaţia de a sista activitatea de izolaţii** timp de mai multe luni de zile şi exact în sezonul cel mai favorabil desfăşurării acestor lucrări: vara-toamna. Implicaţiile? În ultima vreme, sub presiunea trecerii timpului şi a înrăutăţirii vremii, **s-a apelat masiv la folosirea polistirenului expandat**, ajungîndu-se chiar în situaţia de a fi folosit şi la un număr important de lucrări din agricultură. În pofida faptului că utilizarea sa a fost strict limitată la construcţii care cer o izolare termică deosebit de pretenţioasă, cum sînt complexele frigorifice, halele din industrie cu instalaţii de climatizare sau care adăpostesc utilaje şi procese tehnologice deosebite. Deci gama noilor materiale izolatoare se reduce în continuare... tot la polistiren. În timpul documentării am primit în sfîrşit un răspuns din partea celor două foruri vizate, dar pe o simplă foaie de hîrtie, fără nici o semnătură. Şi aşa, acest răspuns întregeşte concluzia noastră:

„Pentru izolarea halelor industriale, unităţile centralei noastre vor produce în anul 1981 o cantitate de 700 000 mp plăci de stabilit (talaş de maşină liat cu ciment) de 6 cm grosime. Pentru această producţie sînt prevăzute a se realiza capacităţi de fabricaţie cu termen de punere în funcţiune eşalonat în perioada aprilie-iunie 1981. Aceste capacităţi se vor realiza pe lîngă fabricile existente, producţia şi livrările urmînd a începe la începutul trimestrului II 1981, practic, atunci cînd reîncep lucrările de termo şi hidroizolare pe şantierele de construcţii.

Capacităţile sînt cuprinse în planul de investiţii, proiectele urmînd a fi asigurate de Institutul de cercetare şi proiectare pentru materiale de construcţii încă din acest an, pe baza unui proiect tip deja întocmit".

Concluziile sînt clare. Industria materialelor de construcţii nu va oferi şantierelor industriale decît, probabil, la începutul trimestrului II al anului viitor un singur material izolator: plăcile de stabilit. Pentru care se pregăteşte abia acum să realizeze o serie de investiţii. Dar pînă atunci? Trusturile de specialitate îşi vor sista activitatea în aşteptarea onorării acestor promisiuni? Cum rămîne cu punctul de vedere exprimat în ancheta anterioară de adjunctul ministrului industriei economiei forestiere şi materialelor de construcţii, tovarăşul ing. **Mircea Georgescu**, care promitea că „în cursul primului trimestru al anului viitor unităţile ministerului vor produce noile materiale"? Elucidarea acestei probleme nu a fost posibilă întrucît tovarăşul Mircea Georgescu, spunînd că este foarte ocupat, a evitat o discuţie pe această temă. Pe un ton deloc potrivit pentru o discuţie la obiect, tovarăşul adjunct al ministrului pretinde, nici mai mult, nici mai puţin, că trebuia să-i dăm să citească şi să aprobe articolul publicat acum două luni, înainte de apariţie, confundînd „Scînteia" cu un raport făcut de colaboratorii săi.

— Îmi pare rău că trebuie să critic atît de des producătorii din industria materialelor de construcţii pentru faptul că se hotărăsc atît de greu să reînceapă fabricaţia nu numai a unui singur material, ci cel puţin a 20—30 pe care le-am propus la executarea lucrărilor de termoizolaţii, ne-a precizat dr. ing. **Romul Constantinescu**, director adjunct ştiinţific al Institutului de cercetări în construcţii şi economia construcţiilor — INCERC.

— Cîte materiale noi de termoizolaţie ar putea fi produse?

— 32. **(Treizeci şi două** — subl. red.). Mă refer atît la construcţia de locuinţe, cît şi de obiective industriale. Priviţi-le în catalog. **La nici unul dintre ele nu sînt precizate măsurile necesare pentru începerea producţiei, deşi am propus Centralei materialelor de construcţii şi institutului din subordinea ei soluţiile pentru trecerea la producţia industrială pe scară largă.**

— Se putea face acest lucru pînă acum?

— Desigur. Pentru multe dintre ele nici nu este nevoie de tehnologii şi utilaje complicate, producţia putea fi organizată în capacităţile existente.

— De ce nu s-a făcut acest lucru pînă acum?

— Mă întreb şi eu!

Un dialog revelator. Dar şi mai concludent este faptul că **în această acţiune de interes naţional nimeni nu-şi asumă încă răspunderea de coordonare şi mobilizare a eforturilor**, de „stat major", în care preocupările specialiştilor din acest domeniu să fie bine corelate şi îndrumate. Obiectivul? Evident, producerea cît mai rapidă a unor noi materiale de termoizolaţii. INCERC-ul are preocupările sale, Institutul central de cercetare, proiectare şi directivare în construcţii — pe ale sale, iar producătorii — pe ale lor. Cine trebuie să fie, de fapt, coordonatorul acestei acţiuni? Întrebarea o adresăm tovarăşului Romul Marta.

— În nici un caz noi!

— Există însă Decretul 230/1974 care precizează că M.E.F.M.C. are sarcina de coordonator pentru ramura materialelor de construcţii, calitate care îl obligă să coordoneze acţiunea de producere a tuturor materialelor termoizolatoare noi.

— Adresaţi-vă ministerului.

— Bine, dar în cadrul ministerului, nu centrala se ocupă de această problemă?

— Ba da.

Ar trebui să nu mai comentăm acest răspuns. Să-l reţinem aşa cum l-am primit, pentru ca tot aşa să-l citească şi conducerea ministerului. Insistăm însă asupra acestui răspuns pentru că el arată, o spunem de data aceasta fără nici un ocol, cu cîtă uşurinţă pot fi tratate, uneori, de anumite persoane (numite şi remunerate în funcţii de răspundere) probleme foarte serioase, de mare importanţă pentru economia naţională, de care depinde într-un grad sau altul realizarea planurilor noastre, a programului de reducere şi economisire a energiei. În fond, trebuie să spunem limpede, aici este vorba de a reduce consumul de petrol, care ne costă atît de mult, care înseamnă bani din vistieria statului, a oamenilor muncii în ultimă instanţă. Or, tovarăşul Romul Marta ne trimite pe noi, ziariştii, să ne interesăm la minister cine trebuie să fie coordonatorul producţiei de noi materiale, deşi are răspunderi precise — şi le cunoaşte bine — în acest domeniu.

În cursul discuţiei noastre ne-a fost dat să auzim din partea tovarăşului Romul Marta unele declaraţii pe care ne abţinem să le calificăm, lăsînd acest drept conducerii ministerului, declaraţii care explică fără alte adaosuri o stare mai generală a sectorului de care se ocupă.

— Eu răspund de calitatea izolaţiilor şi niciodată nu vom produce materiale necorespunzătoare.

Chiar aşa stau lucrurile? Atunci, **de ce unităţi ale Centralei materialelor de construcţii continuă să producă şi să livreze şantierelor un material de hidroizolaţii interzis de Institutul central de cercetare, proiectare şi directivare în construcţii şi Inspectoratul general de stat pentru investiţii-construcţii din cauza caracteristicilor sale necorespunzătoare?** Deşi a fisurat, deteriorînd hidroizolaţia pe suprafeţe întinse de hale — la Combinatul de utilaj greu din Iaşi, Fabrica de poliamidă din Roman, Uzina de anvelope nr. 4 Zalău, INETOF Galaţi şi altele — devenind un adevărat coşmar pentru constructori, ţesătura din fire de relon şi fire de sticlă bituminată — căci despre ea este vorba — continuă să fie oferită invariabil de către producători. Dar nu aşa oricum, ci fără menajamente: **„Nu luaţi acest material, nu vă dăm nimic în schimb şi vă anulăm şi contractele. În 48 de ore".** Scurt pe doi, ca să se ştie cine şi cum hotărăşte în domeniul materialelor izolatoare! Dovada? Nenumăratele telexuri şi adrese schimbate între centrală, întreprinderile sale din Berceni-Prahova şi Şimleu Silvaniei, pe de o parte, şi unităţile de specialitate din Ministerul Construcţiilor Industriale, pe de altă parte. O garantează: din diverse motive, furnizorii nu iau în consideraţie reluarea producţiei, la nivelul necesităţilor, la unele materiale care pot înlocui cu succes ţesătura în discuţie. Ne referim la cartonul bituminat CA 500 şi la ţesătura din fire de sticlă TSA 2000.

Acestea sînt faptele. În faţa lor, întrebarea „cînd vor fi livrate şantierelor noile materiale izolatoare?" îşi păstrează întactă valabilitatea şi urgenţa. Ca şi răspunsul pe care şantierele de construcţii îl aşteaptă din partea conducerii Ministerului Economiei Forestiere şi Materialelor de Construcţii. Şi pentru că, spre satisfacţia noastră, există numeroase şantiere de construcţii, punem la dispoziţia ministerului coloanele ziarului pentru acest atît de aşteptat răspuns.

Cristian ANTONESCU
Dan CONSTANTIN

Nota redacţiei: **Simbătă, 29 noiembrie, la sediul INCERC a avut loc o nouă demonstraţie asupra calităţii şi modului de utilizare a unor materiale izolatoare. Din cele opt soluţii prezentate, nici una nu poate fi aplicată în prezent. De ce? Pentru că aceste soluţii sînt bazate pe simple eşantioane de materiale, producerea lor fiind prevăzută în viitor. Unde şi cînd vor fi produse aceste noi materiale urmează să se stabilească... mai tîrziu. Cît de tîrziu?**

EDUCAȚIA CULTURAL-ȘTIINȚIFICĂ, O OPERĂ CU MII DE AUTORI

DIN EXPERIENȚA MUNICIPIULUI CLUJ-NAPOCA ÎN ANTRENAREA OAMENILOR DE ARTĂ, A CADRELOR DIDACTICE LA ACTIVITATEA POLITICO-EDUCATIVĂ

Dacă oamenii muncii, români, maghiari și de alte naționalități, din municipiul Cluj-Napoca, din întregul județ se mindresc cu faptul că la cele două ediții ale Festivalului național „Cîntarea României" au obținut locuri fruntașe și că acum activitățile artistice și cultural-educative au căpătat proporții mai mari, nu numai prin numărul crescut al formațiilor sau al participanților, ci și prin conținutul de idei, militant, revoluționar, aceasta este direct proporțional cu atragerea în aceste activități a puternicului potențial artistic, cultural și științific clujean. Asupra acestui aspect al organizării muncii cultural-educative am solicitat părerea unui număr de oameni de artă și cultură din Cluj-Napoca.

Aurel RAU, poet, președintele comitetului municipal de cultură și educație socialistă:

A participa — a fi mereu în mijlocul oamenilor

„Atragerea instituțiilor de artă profesioniste, a celor de creație artistică, științifică și tehnică, a intelectualității, în general, în sprijinul mișcării artistice de amatori, al activității de creație tehnico-științifică, educației materialist științifice a maselor este o preocupare constantă a tuturor factorilor chemați să contribuie la dezvoltarea acestor activități. Putem afirma cu deplin temei că artiștii celor două teatre și opere, artiștii plastici, compozitorii, scriitorii, oamenii de știință și cultură formează un activ puternic angajat, devotat, care-și fac o profesie de credință din a traduce în viață îndemnurile partidului, ale secretarului său general, privind desfășurarea unei largi munci politico-educative de formare a omului nou, cu o înaltă conștiință, înarmat cu cele mai înaintate cuceriri ale cunoașterii umane în toate domeniile. „Decada culturii clujene", ce s-a desfășurat în noiembrie, este un exemplu de participare în sensul celor de mai sus".

Pornind de la aceste aprecieri, constatăm că, într-adevăr, a crescut cu peste 200 numărul formațiilor artistice amatoare și cu 6 000 numărul amatorilor față de ediția precedentă a Festivalului național „Cîntarea României". Creșteri substanțiale se remarcă în cazul brigăzilor artistice, al cenaclurilor literare, al celor de artă plastică, al cinecluburilor, al celor de artă fotografică. Aproape toate beneficiază de îndrumarea competentă a profesioniștilor.

Rodica RADU, regizor la Teatrul Național:

Un climat de afirmare democratică a talentelor reale

„Sînt o veche activistă în rîndul amatorilor. Sub ochii mei au crescut talente pe care, în absența acestui climat democratic, nu le-ar fi văzut nimeni. Festivalul oferă acest cadru generos. Dealtfel, toți colegii mei — artiști, regizori, tehnicieni — sînt implicați într-un fel sau altul în activitatea amatorilor. Acum lucrăm la împrospătarea repertoriilor, la legarea lor mai mult de viață, de actuala etapă a construcției socialiste. În cadrul „Studioului artistului amator", formațiile de teatru, brigăzile artistice, grupurile de satiră și umor sînt supuse unor teste, din care trag învățăminte nu numai interpreții, dar și instructorii lor. Aș fi de părere ca instructorii și interpreții să urmeze și cursurile școlii populare de artă, unde se țin conferințe, prelegeri, demonstrații de către cei mai buni artiști profesioniști. Ca una care particip la activitatea amatorilor și în cartiere, comune și sate, unde s-au construit multe lăcașuri de cultură, aș propune ca viitoarele construcții să fie avizate și de regizori și scenografi, pentru a se putea crea de la început condiții tehnice minime de desfășurare".

O experiență valoroasă în ce privește conlucrarea cu amatorii ne-o oferă și colectivul Teatrului maghiar de stat, unde 36 de actori sînt instructori a 46 formații amatoare, din care unele sînt de un nivel artistic ce fac față unor cerințe superioare. Dealtfel, în stagiunea trecută, teatrul a dat 60 de spectacole în colaborare cu artiștii amatori.

Prof. univ. **Romeo GHIRCOIAȘU**, președintele filialei Uniunii compozitorilor:

Prietenii muzicii — oameni ai muncii

„Compozitorii clujeni, cadrele didactice de la conservator, de la liceul de artă și școala populară sînt în plină activitate în vederea improspătării repertoriilor formațiilor corale pe care le patronează, ale grupurilor vocale și orchestrelor. Cei mai de seamă compozitori, printre care Cornel Țăranu, Tudor Jarda, Hari Bella, sînt și conducătorii unor formații amatoare a căror faimă a trecut granițele țării, cum ar fi corul de cameră „Viva la Musica", corurile „Armonia", „I. Mureșianu" și altele. Compozitorii și-au asumat răspunderea pentru activitatea cercurilor „Prietenii muzicii", „Lumea copiilor în arta muzicală" sau „Plaiurile patriei oglindite în muzică".

Birourile filialelor clujene ale uniunilor de creație, institutele de învățămînt cu profil artistic s-au implicat nemijlocit în efortul ridicării pe o treaptă superioară a activității politico-educative și artistice. A fost diversificată cercetarea folclorului literar, muzical și coregrafic, rezultatele fiind reunite în diverse lucrări de specialitate. În acest an, scriitorii clujeni, pe lîngă îndrumarea directă a cenaclurilor literare, au avut peste 80 de întîlniri cu membrii acestora și cu cititorii. După cum ne informa graficianul Alex. Cristea, la Cluj-Napoca a luat ființă cercul de artă plastică „Ștefan Luchian", care reunește absolvenți ai liceelor de artă. A fost lărgit spațiul pentru organizarea unor expoziții permanente ale amatorilor; artiștii plastici profesioniști participă la jurizarea lucrărilor, la îndrumarea creatorilor de artă populară și la avizarea produselor de artizanat.

Profesori la „Politehnica muncitorească" — cadre didactice universitare

„Ca unitate mare, în plină dezvoltare, ne spune tovarășul **Ioan CIOCA**, secretarul comitetului de partid de la combinatul de utilaj greu, beneficiem din plin de aportul cadrelor didactice de la Facultatea de mecanică a Institutului politehnic, care ne-au sprijinit în organizarea unei „Politehnici muncitorești", în cadrul căreia țin conferințe, lecții, unele la fața locului, în ateliere, pe probleme tehnice concrete ale organizării producției și a muncii, ale utilizării cu randament a utilajelor moderne din dotare".

Într-adevăr este substanțială participarea specialiștilor, a cadrelor tehnice din învățămîntul superior, din institutele de cercetare și proiectare la activitatea de creație științifică și tehnică. Aceasta rezultă din numărul de peste 12 500 de cadre superioare implicate în această activitate, la care participă peste 100 000 de oameni ai muncii. Cu sprijinul acestora s-au organizat conferințe, expuneri, simpozioane, concursuri, s-au rezolvat stringente probleme tehnice și tehnologice, cu implicații directe în creșterea producției și a eficienței acesteia. S-au organizat expoziția județeană a creației tehnico-științifice, al VI-lea simpozion de informatică și conducere, primul simpozion „Știința modernă și energia" etc. În prezent, activitatea științifică și tehnică de masă este îndreptată înspre rezolvarea importantelor sarcini izvorîte din cuvîntările secretarului general al partidului la Congresul consiliilor populare și la recenta plenară a C.C. al P.C.R.

Am putea spune că cea mai cuprinzătoare instituție de răspîndire a culturii socialiste în rîndul maselor largi de oameni ai muncii este universitatea cultural-științifică, care recent și-a deschis porțile, tema principală a prelegerii fiind împlinirea a 250 de ani de la nașterea lui Horea. Cele peste 100 de cursuri sînt conduse de mai bine de 200 cadre didactice universitare, din învățămîntul mediu, oameni de cultură, artă. Se disting, între altele, ciclul „Seri clujene", ce au loc cu regularitate la Muzeul de artă, unde personalități de seamă ale vieții științifice, culturale și artistice țin prelegeri istorice, aniversare, despre politica internă și externă a partidului și statului nostru, urmate întotdeauna de programe la care participă și formații ale amatorilor. Discutînd cu prof. dr. docent **Crișan MIRCIOIU**, rectorul acestei instituții de învățămînt popular, despre specificul activității din acest an, el ne-a vorbit de amplificarea activităților filialelor din marile întreprinderi și marile cartiere, despre cursuri în sprijinul tinerilor căsătoriți, despre forme și metode mai eficiente de explicare a politicii interne și externe a partidului și statului nostru. „Cursurile din cadrul filialei noastre a universității cultural-științifice, este de părere maistrul **Traian OPREA**, secretar adjunct al comitetului de partid de la întreprinderea mecanică de material rulant „16 Februarie", se bucură de mare audiență în rîndul muncitorilor. Și aceasta pentru că conducătorii acestor cursuri — profesori, medici etc — activează aici de ani de zile, cunosc oamenii, preocupările, le vorbesc pe înțelesul lor".

Este evident, din toate acestea, că la Cluj-Napoca activitatea cultural-educativă cunoaște o permanentă diversificare, o racordare la cerințele oamenilor, antrenînd la aceasta un mare număr de creatori, oameni de știință, cadre didactice, intelectuali, români, maghiari și de alte naționalități, asigurînd unirea tuturor în același viabil scop, al educației multilaterale a maselor.

Al. MUREȘAN
corespondentul „Scînteii"

CARNET PLASTIC

Retrospectiva Aurel Pop

Însemnări de **Al. ANDRIȚOIU**

În vecinătatea reputatelor școli de pictură clujeană și băimăreană, școala de la Oradea și-a impus valoarea cu originalitate și fluență, tradiția ei din anii regimului nostru polarizîndu-se în jurul unor personalități cu activitate mai îndelungată și bogată, cum este și Aurel Pop, figură reprezentativă din peisajul spiritual și material al cetății.

M-am obișnuit atît de mult cu pictura lui Aurel Pop încît mi se pare că o cunosc de cînd cunosc cetatea Oradiei, cu toate că vîrsta pictorului, sub 60 de ani, robustețea alcătuirii sale și atmosfera tonifiantă ce o degajă în discuții îl țin cu fața spre tinerețea și nu spre ținuta de patriarh a picturii sugerată de vastitatea și înțelepciunea operei. A debutat la numai 15 ani cu o expoziție într-un sat, Săcureni, și a studiat la liceul „Emanoil Gojdu", vatră fierbinte a științelor și artelor, în care s-au forjat multe conștiințe civice, astăzi notorii în multe domenii de activitate. Între 1941—1947 a fost student la Academia de arte frumoase din București, avîndu-i profesori pe Dărăscu și Steriadi. Profesorii au insuflat discipolului înscrierea în circuitul tradiției artei naționale și filtrarea tuturor contactelor din universal prin matricea autohtonă. Și încă ceva: arta ca muncă și continuitate tenace, în consecvență cu sine, fără salturi gratuite în spectacular și modă. De la primele tablouri pînă la cele cu vopseaua proaspătă, pictura armonios poetică a lui Aurel Pop curge fluentă ca un rîu fără meandre și cascade, dar lărgindu-se și rostogolindu-se mereu mai bogat și mai maiestuos. Ea își trage seva, spune sculptorul Zoltan Zsarko, *„din aprofundarea, pas cu pas, a deschiderii spre natură, printr-o admirație continuă, tinerească"* și, mai departe, *„lui Aurel Pop nu-i este jenă niciodată să privească realul, să se bucure de imaginea cotidiană, subînțelegînd ca virtute primordială emoția"*.

Poet realist al ciclurilor naturii cu imbiere la meditație, frăgezimea primăverii, pasta de lumină caldă a grînarelor verii, toamnele focoase, iernile de un calm pîndit de așteptare, în simetrii odihnitoare, dar cu dorul căldurii în subtext, ne amintesc de copilul debutind excepțional într-un sat și legat continuu de sate și tîrguri, chiar dacă astăzi au devenit orașe — pe unde peregrinează și deschide expoziții: Harghita (1971), Salonta (1976), Aleșd (1977), Beiuș (1974). Sau la expoziții cu temă, cum este cea a peisajului rural în pictura românească organizată de Muzeul Țării Crișurilor în Oradea anului 1977.

Pictor cunoscut la scară republicană și cu o tematică complexă, Aurel Pop nu este, desigur, legat numai de originea reflexivă a ciclurilor naturii, citadinul găsește în opera sa o rezolvare la fel de fericită, pînă la cuprinderea inspirată a peisajului industrial, a relicvelor cetății oradene sau celei bucureștene, în sinteze geometrice ale clădirilor păstrate în linia realului și umanizate de fiorul emoției. Nicăieri pictorul nu lasă să se strecoare indiferența, răceala academică sau suprahieratizată — pînă și în tăcerea hibernală a unor tablouri circulă curenții căldurii umane ai artistului implicat în întregul peisaj. Expunînd la țară sau în Capitală (1971, cu o retrospectivă), în străinătate (R.P.U., R.D.G., Israel, Finlanda) lucrări cu tematică distinctă: peisaj, portret sau natură statică, reușește să rămînă el însuși, personalitate robustă, cultivată, posesorul unei tehnici picturale originale și sigure, național deschis spre universalitate. Înțelept în păstrarea proporțiilor, se apleacă cu precădere către armoniile și echilibrul naturii, mai ales asupra dealurilor, platurilor, cum ar spune Blaga, („Dealul verde", „Dealuri ninse"), surprinse în setea de rotund, către liniște, către acalmie („Dimineața pe lac", „Liniște", „Peisaj montan" etc.) sau poziții de odihnă în nuduri, lectură, nostalgie (ca în „Ulița copilăriei"). Poetul din pictor caută totdeauna frumosul bine așezat, clasicizat de natură din unghiul ei cel mai potrivit, modern prin punct de vedere și gust și nu prin ostentație, nu prin ruperea echilibrului firesc și înlocuirea lui cu altul impus cu tot dinadinsul.

Retrospectiva actuală de la Oradea panoramează valoarea înaltă a unei opere. Periplul ei prin Satu Mare și Cluj-Napoca, Arad, Tîrgu Mureș, Deva, Botoșani, Constanța și Brașov, prin satele și tîrgurile apropiate cetății de scaun a pictorului generos, prin țările mai sus pomenite, se adună acum acasă, sub ochii celor ce-l cunosc și-l iubesc, pentru care a pictat.

CRONICA TEATRALĂ

La Teatrul „C. I. Nottara"

„Noaptea umbrelor"

de Horia LOVINESCU

Horia Lovinescu se arată intens preocupat în creația sa de capacitatea unor motive literare consacrate, remodelate de el de-a lungul unei lungi cariere artistice, de a surprinde devenirile și stările eroilor contemporaneității. Legată de un livresc superior și puternic filtrată de o dramatică experiență interioară, recurența motivelor este interesantă și în „Noaptea umbrelor".

Găsim ca și în „Moartea unui artist", de pildă, o imagine puternică a crizei creatorului. Motivul crizei lui Alex nu va întîrzia să se arate: el a acceptat ca un gest al său din studenție, cu grave consecințe, să fie asumat de un altul, un prieten, Dan, care s-a declarat el autorul gestului incriminat, înainte ca acesta să fie descoperit. Au trecut de atunci aproape douăzeci de ani... Vizita premonitorie a morții primită de Alex, întruchipată în fantasma unei femei fascinante care-și arată, o clipă, chipul, are ca efect (odată depășit momentul fricii) un catharsis psihic și declanșarea unui proces de trezire a conștiinței. („Și iată reluarea uneia din temele piesei) „Și eu am fost în Arcadia"). Această regăsire a identității, și implicit a demnității umane, presupune din partea lui Alex o lucidă și atotcuprinzătoare cunoaștere a esenței și devenirii sale. O incursiune în sine. O incursiune în trecut. Scriitorul se descoperă, tot prin intermediul unor „vizitatori", în cele trei ipostaze complementare care l-au definit în timp și îl definesc încă: al tînărului însetat de absolut și schimbare, al unei flinte („feminine", zice H. Lovinescu), ce prețuiește mai presus de orice sentimentul, și, în fine, al unui scriitor oportunist. El își cunoaște esența redescoperindu-și copilăria — ceea ce, iarăși, trimite cu gîndul la „Și eu am fost în Arcadia".

Momentul asumării culpei coincide cu reîntîlnirea întîmplătoare, după aproape douăzeci de ani, a lui Dan. Alex va avea curajul să-și recunoască, cu glas tare, în fața soției, vina. Și după aceasta? Finalul pendulează între un neutru „ei și" al lui Alex, ce a avut în sfîrșit puterea să dezvăluie adevărul, după care îl vedem (traiect simbolic?) îndreptîndu-se spre camera lui Dan, și strigătul eroinei: „Ce înseamnă ei... și? N-ai voie să spui ei... și!" Tot așa, piesa pendulează între imaginea obiectivă a unei crize cu un final pesimist și un mesaj mai tonic: ideea că sensul dezvăluirii adevărului în viață și în artă este evitarea repetării erorilor, perpetuării minciunii și lașității.

Dezvoltînd motivul „fraților" opuși și complementari, care transmit concluziile experienței lor femeii iubite (motiv central în „Jocul vieții și al morții"), glosînd cînd mai interesant, cînd mai banal pe marginea universului moral al lui Dostoievski, Lovinescu se va arăta preocupat aici de relația dintre vinovatul fără vină și victimizatul voluntar; de tema răului și binelui și de cea a dramei accidentale; a libertății absolute și necesității morale. Iată deci motive, idei capabile să alimenteze substanțial problematica unei piese și mă întreb dacă nu sînt chiar prea multe pentru o singură operă. În orice caz, vom reține mai ales acea dihotomie (și ea comună cu „Jocul vieții și al morții") între a fi, a acționa și a te retrage orgolios, cu orgoliul rănit în idealuri absolute în imaginar ori în singurătate și sterilitate (cele întruchipate de personajul Dan). Vom reține o sobră pledoarie pentru o trăire intensă a vieții, caracterizată de refuzul lașității, al „retragerii" și al compromisurilor.

Cu toată diversitatea planurilor ficțiunii, ale celor temporale și epice, unele părți ale piesei ni s-au părut cam retorice, impresie provenită probabil și dintr-un anumit abuz de explicații. Ne-au plăcut îndeosebi momentele de autenticitate și adevăr ale confesiunilor, frumusețile de ordin literar ale piesei. Și credem că, în general vorbind, adesea închidem prea ușor ochii la minima considera-o o garanție sigură a succesului; o echipă formată nu numai din actori de frunte, ci și din artiști îndelung și în repetate rînduri exersați, acomodați cu teatrul lui Horia Lovinescu: Gilda Marinescu, Alexandru Repan, Dorin Varga și alții — îndrumarea regizorală revenind unui artist cu vocația și știința rafinamentului „muzicii de cameră": Dan Nasta.

Or, ceva s-a întîmplat, mai ales cu interpreții principali. Poate o oboseală în frecventarea aceloraşi tipuri de eroi, poate dorința de ridicare a textului la o putere mai înaltă decît era posibil? Nu știm. Cert este că spectacolul nu ni se pare că reprezintă ceea ce numim o deplină valorificare.

La ridicarea cortinei, la primele replici, montarea este promițătoare. Decorul lui George Doroșenco e adecvat și util îmbinării de real și imaginar-fantastic. Interpretul unui rol episodic, al „îngerului revelator" — copilul I. Dogaru — e admirabil. Interpretul unui rol secundar, al cabanierului (Vasile Lupu) e corect și chiar expresiv. Alți interpreți ai unor partituri de același calibru (Eugenia Bădulescu, Constantin Brezeanu) sînt, evident, „în rol". La prima vedere, personajele principale au datele, au statura și profilul celor dorite de Lovinescu; au distincție, mister, iar în cazul Gildei Marinescu — acea atractivitate și lipsă de vulgaritate pe care scriitorul o conferă eroinei prin replici, dar mai ales prin indicațiile din paranteze. Din păcate, tocmai la nivelul rolurilor celor mai importante și tocmai în miezul acestei „piese de cameră", care cerea autenticitate, adresă puternică, rafinament, simț al armoniei, „își bagă coada" (cum ar zice autorul) un demon al superficialității. Se trece prea ușor (rolul lui Alex) ori prea demonstrativ „frumos", „teatral", „patetic" (rolul lui Dan) pe lîngă marile momente și monoloage. Se joacă în genere (stări, relații, replici) exterior. Se vorbește parcă nu cu partenerii de dramă, ci cu spectatorii, către sală. Se frazează defectuos, se cîntă ciudat replica, se silabisesc straniu cuvintele (interpreta Gretei).

N-ar fi exclus ca — odată „demonul" alungat — impresia lăsată la premieră să se modifice simțitor, iar viitoarele spectacole să arate cu mult mai bine.

Natalia STANCU

AZI VĂ INFORMĂM DESPRE: Vacanța școlară de iarnă

Duminică 21 decembrie, prima zi a vacanței de iarnă, va marca — după cum ne informează tov. Marin Iliescu, director în Ministerul Educației și Învățămîntului — debutul unui bogat program cultural-educativ, menit să ofere tineretului din școlile de toate gradele un cadru prielnic de odihnă și recreare, de mișcare în aer liber și practicare a sporturilor specifice anotimpului alb.

În cunoscute stațiuni montane vor fi amenajate tabere de odihnă, în care elevi și studenți isi vor petrece o parte a vacanței de iarnă (serii de 7 zile). Un punct de atracție în aceste tabere îl vor constitui lecțiile de inițiere în patinaj, schi, bob, săniuș, ca și concursul tradițional „Săniuța de argint" și alte competiții sportive de sezon, inițiate de organizațiile de copii și tineret. Cei mai buni elevi la matematică, fizică, chimie, limba română vor avea prilejul, în cadrul unor tabere de profil, să-și îmbogățească orizontul de cunoștințe, să se exerseze în domeniile care-i pasionează. Nu vor lipsi din programul de vacanță excursiile interjudetene, drumețiile, prilej de cunoaștere a frumuseților și bogățiilor patriei, a unor locuri și monumente istorice, a construcțiilor socialismului, prilej de educație patriotică și cetățenească. La toate aceste acțiuni vor participa peste 200 000 de elevi.

Elevilor care rămîn pe timpul vacanței de iarnă în localitățile natale, „cluburile de vacanță", amenajate în localurile școlare care dispun de o bază materială adecvată, le vor oferi bogate activități educative, recreative: sesiuni de comunicări științifice, concursuri pe diferite teme, excursii și drumeții, șezători de muzică și poezie. Pentru consolidarea și îmbogățirea cunoștințelor predate la orele de curs se vor organiza pentru elevi ore de consultații, lecții de sinteză.

Simpozioane și conferințe, întîlniri cu activiști de partid, cu fruntași în producție, cu personalități ale vieții științifice și culturale, spectacole de poezie și muzică patriotică vor evoca importante evenimente aniversare ale acestui an, vor fi dedicate sărbătoririi a 60 de ani de existență a Partidului Comunist Român.

Vacanța de iarnă va marca o prezență activă a tineretului școlar în Festivalul național „Cîntarea României". Intensei activități de creație desfășurate în cercurile științifice și tehnico-aplicative din școli și casele pionierilor și șoimilor patriei, în care sînt cuprinși peste 60 la sută din elevi, i se alătură activitatea formațiilor artistice ale șoimilor patriei, pionierilor și elevilor, participante — în zilele vacanței de iarnă — la faza de masă a marii competiții naționale. De remarcat creșterea numerică a acestora — 108 421 formații și cercuri, cu 2 770 086 membri, față de 75 591 formații și cercuri, cu 1 769 920 membri, la ediția anterioară a festivalului — cît și îmbogățirea și diversificarea repertoriului.

În cadrul „Festivalului filmului la sate" se vor organiza matinee cu producții cinematografice destinate copiilor și tinerilor. Tot astfel, instituțiile teatrale vor programa spectacole speciale pentru elevi. Programe recreative, distractive — susținute de actori și formații profesioniste, ca și de formații artistice ale elevilor — vor fi oferite tineretului studios în cadrul tradiționalelor sărbătoriri ale „pomului de iarnă" și ale Anului nou.

Se prefigurează, așadar, o vacanță bogată în manifestări recreative, cărora organizatorii — Ministerul Educației și Învățămîntului și alți factori educativi ai societății noastre — se vor strădui să le confere o cît mai înaltă calitate și valoare educativă.

Cursurile școlare se redeschid în ziua de 10 ianuarie 1981.

F. DINU

ATELIERUL ȘCOLAR: o sală de clasă în care se învață meserie și spirit gospodăresc

● Însușirea meseriei în strînsă împletire cu pregătirea economică, cu formarea spiritului de gospodărire judicioasă a materialelor și energiei ● În locul planșelor îngălbenite de vreme și depășite de trecerea timpului — o agitație vizuală vie, sugestivă, mobilizatoare ● Formarea trăsăturilor morale ale viitorului muncitor, un domeniu în care competența, ingeniozitatea și pasiunea educatorilor se cer mai intens valorificate

Zi obișnuită de lucru în atelierele-școală ale Liceului industrial nr. 2 din Suceava (aparținînd Ministerului Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții). În sala de mașini pentru prelucrarea mecanică a lemnului, o grupă de elevi și eleve din clasa a XII-a zoresc la realizarea unui lot de scaune de laborator: unii trasează conturul pieselor componente, alții le „croiesc" din „foaia" de material, le iau apoi în primire „șlefuitorii" și așa mai departe pînă la obținerea produsului finit. Se lucrează în ritm alert, disciplinat și cu pricepere. În atelierele vecine se execută mese de laborator, alte piese de mobilier etc. Tot astfel, în sectorul mașinilor-unelte, viitorii prelucrători prin așchiere produc diferite piese pentru fabrica PFL a întreprinderii de industrializare a lemnului din localitate.

Stăm de vorbă cu cîțiva elevi, care peste numai cîteva luni își vor lua diploma de bacalaureat și atestatul de muncitor calificat. Baciu Vasile este socotit „vedeta" clasei. La concursul pe meserii din anul școlar trecut el a obținut premiul I pe țară la prelucrări prin așchiere. Ne explică competent, cu vădită plăcere, cît de eficient este procedeul de rectificare a pieselor pe care le prelucrează, cu cît crește procentul de rezistență la coroziune etc. etc. Ca lucrare practică de bacalaureat intenționează să facă o presă de îndreptat tablă. Nu e prea ușoară pentru el o asemenea lucrare, pe care și-au ales-o și alți colegi? — îl întrebăm. Nici vorbă că e ușoară, dar se gîndește la unele raționalizări, care să determine economii de materie primă, eficiență sporită în utilizare. Colega sa, Bordușan Mariana, ne relatează cu precizie cît din planul de producție al liceului — 2,4 milioane lei în anul 1980, 3 milioane lei în anul 1981, cifre afișate la vedere în ateliere — trebuie să realizeze ea pe oră, pe fiecare zi de muncă.

— Preocupați de pregătirea teoretică, științifică și profesională, a elevilor noștri, muncitorii de mîine, forța de muncă a platformei industriale sucevene sau a unităților economice din diferite zone ale țării — ne spune prof. Ioan Cuciureanu, directorul liceului — nu pierdem din vedere formarea lor ca producători chibzuiți și cu simț gospodăresc. Pentru că aici, pe băncile școlii, odată cu primii pași în meserie, odată cu însușirea deprinderilor de lucru trebuie să se formeze și să se adîncească în conștiința tinerilor trăsăturile viitorului muncitor chemat să realizeze prevederile cincinalului calității, al eficienței și progresului în producția de bunuri materiale necesare societății noastre socialiste.

Într-o altă școală din Suceava, Liceul industrial nr. 1 (aparținînd Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini), elevii au la dispoziție o bază tehnico-didactică ultramodernă (afirmația nu cuprinde nici o exagerare) pentru pregătirea științifică și tehnologică. Pe „platforma laboratoarelor", cum este denumită sugestiv clădirea care adăpostește cabinetele și laboratoarele de fizică și chimie, mecanică și tehnologie, mașini și acționări electrice ș.a., realizate în mare parte prin autodotare, cu concursul profesorilor de specialitate, elevii învață fizică, chimie, electronică, rezistența materialelor, matematică — respectiv, fundamentele teoretice ale meseriei — în condiții optime. Atunci însă cînd trec la însușirea deprinderilor practice, la munca productivă, cadrul se schimbă cu totul. Și nu numai cadrul, dar și interesul și pasiunea educatorilor, care pierd simțitor din intensitate. Atelierele-școală de diferite profile au și ele dotarea necesară pentru o pregătire profesională corespunzătoare a elevilor, chiar dacă unele utilaje și aparate sînt oarecum depășite. După cum ni se relatează, aici se realizează anual un plan de producție de 2,5 milioane lei, reprezentînd în principal piese și repere din planul de producție al unor unități economice din zonă, cît și diferite instalații pentru îmbogățirea zestrei didactice a liceului.

— Urmărim nu atît realizarea unui plan valoric mare, cît mai ales temeinica instruire și pregătire profesională în meserie a elevilor, viitori muncitori — ne spune directorul liceului, ing. Marcel Rusu.

Ar fi bine dacă lucrurile ar sta așa. În atelierul de strungărie găsim un număr de elevi din clasa a XI-a D.

— Ce lucrați astăzi?

— ...balamale.

— La ce vor folosi?

— Nu știm.

De jur împrejur, pe pereți, privim niște planșe — îngălbenite de trecerea anilor — vizînd protecția muncii. Cît sînt de convingătoare? Majoritatea elevilor lucrează fără ochelari de protecție. Nu întîlnim nici o preocupare pentru mai buna valorificare a materialelor, pentru economisirea acestora.

În atelierul Liceului industrial numărul 2 din Suceava

Dealtfel, nu numai în licee din Suceava, ci și în unități școlare din București și din județul Bihor, colectivele didactice au neglijat un obiectiv important, esențial am spune, al formării viitorilor muncitori: pregătirea economică, cultivarea spiritului gospodăresc, a grijii pentru valorificarea superioară a fiecărui gram de metal, pentru economisirea materiei prime, a energiei, pentru folosirea intensivă a timpului de lucru, pentru realizarea unei producții de înaltă calitate. În orele de clasă, la instructajele din ateliere se vorbește, în general, despre trăsăturile viitorilor muncitori care-și vor începe activitatea productivă în anii viitorului cincinal, dar în practică se face prea puțin pentru formarea acestor trăsături.

Atelierul-școală poate și trebuie să devină, și în această privință, un loc de instruire eficientă, complexă a viitorilor muncitori.

Florica DINULESCU

tv

PROGRAMUL 1

16,00 Telex
16,05 Politehnica TV
16,30 Emisiune în limba germană
18,25 Tragerea loto
18,35 La volan
18,50 1001 de seri
19,00 Telejurnal
19,20 Actualitatea economică
19,40 Dosarele istoriei. Un pericol pentru lumea contemporană: neofascismul. Comentează Eugen Mandric.
20,10 Film artistic: „Explozie în Marea Egee". Premieră TV. Producție a studiourilor din Grecia
21,45 Stop cadru... la, cîteva probleme ale filmului românesc (III). Emisiune de Smaranda Jelescu
22,15 Telejurnal

PROGRAMUL 2

16,00 O viață pentru o idee: Dimitrie Pompeiu (1873—1954)
16,30 Umor și muzică
17,25 Blocnotes — informații utilitare
17,50 Ancheta TV (reluare). Civilizația străzii (I)
18,30 Plaiurile Gorjului în cîntecul Mariei Lătărețu
18,50 1001 de seri
19,00 Telejurnal
19,20 Documentar „Sahia-film"
19,30 Concertul filarmonicii „George Enescu". Transmisiune directă de la Ateneul Român. Dirijor: Paul Strauss (S.U.A.). Solist: Ion Voicu. În program: lucrări de Th. Drăgulescu, P. I. Ceaikovski, J. Brahms. În pauză: Efigii lirice
21,50 Telecomunicațiile de-a lungul veacurilor (reluare). Episodul 5
22,15 Telejurnal

Încheierea vizitei oficiale de prietenie în România a ministrului afacerilor externe al Republicii Democratice Somalia

La invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Ștefan Andrei, ministrul afacerilor externe al Republicii Democratice Somalia, Abdurahman Jama Barre, a efectuat o vizită oficială de prietenie în țara noastră între 1 și 3 decembrie 1980.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, a primit pe ministrul afacerilor externe somalez.

În timpul vizitei, cei doi miniștri au avut convorbiri, desfășurate într-o atmosferă de încredere și înțelegere reciprocă, referitoare la dezvoltarea în continuare a raporturilor româno-somaleze și la principalele probleme internaționale actuale.

Exprimîndu-și satisfacția pentru amplificarea raporturilor de prietenie și conlucrare dintre cele două țări, cei doi miniștri au reliefat dorința guvernelor lor de a acționa în continuare pentru aprofundarea acestor raporturi în toate domeniile de interes comun. În acest scop, s-au convenit măsuri corespunzătoare pentru extinderea schimburilor comerciale prin încurajarea reciprocă a exporturilor, intensificarea schimburilor de delegații comerciale, participarea reciprocă la tîrguri și expoziții ș.a., pentru concretizarea unor acțiuni de cooperare economică reciproc avantajoasă în domeniul agriculturii, zootehniei, pescuitului, industriei și mineritului, pentru diversificarea legăturilor în domeniile culturii, științei, învățămîntului și sănătății.

În acest sens, cei doi miniștri au semnat un Protocol privind promovarea cooperării economice și comerțului dintre cele două țări.

Efectuînd un schimb de păreri asupra principalelor probleme internaționale, miniștrii român și somalez au evidențiat îngrijorarea țărilor lor față de înrăutățirea climatului politic mondial, care pune în pericol pacea, independența și suveranitatea popoarelor. S-a relevat că în actualele condiții internaționale se impune, mai mult decît oricînd, să se acționeze în mod ferm pentru reluarea și continuarea politicii de destindere, bazată pe respectarea cu strictețe a principiilor egalității în drepturi, independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța, pe recunoașterea dreptului fiecărui popor la o dezvoltare liberă, de sine stătătoare.

Preocupați de persistența unor stări de încordare și conflict în diferite zone ale globului, în care adesea sînt antrenate și țări în curs de dezvoltare, ale căror eforturi și resurse sînt astfel deturnate de la obiectivele lor de dezvoltare economică și socială, cei doi miniștri de externe au subliniat că pacea, dezvoltarea și securitatea internațională reclamă soluționarea tuturor diferendelor exclusiv pe cale politică, prin tratative între părțile interesate, fără amestec din afară. Ei au exprimat preocuparea pentru deteriorarea situației în Cornul Africii și s-au pronunțat pentru soluționarea politică a acestei situații.

Cei doi miniștri au relevat însemnătatea deosebită a securității și dezvoltării cooperării în Europa, subliniind necesitatea ca, în cadrul reuniunii de la Madrid, să se adopte măsuri concrete de natură să dea un nou impuls aplicării cu un tot unitar a prevederilor Actului final de la Helsinki, ceea ce va contribui la crearea unui climat de destindere, pace și cooperare nu numai pe continent, ci și în întreaga lume.

Reafirmînd sprijinul țărilor lor pentru lupta de eliberare națională și de consolidare a independenței naționale a popoarelor, cei doi miniștri și-au exprimat satisfacția față de victoria obținută de poporul din Zimbabwe și crearea statului său independent și suveran. Ei au subliniat cerința urgentă a asigurării independenței Namibiei, a dreptului poporului namibian de a-și alege liber calea dezvoltării viitoare și au reafirmat solidaritatea militantă și hotărîrea țărilor lor de a sprijini pe plan politic, moral și material lupta poporului din Namibia pentru libertate și independență, sub conducerea S.W.A.P.O., reprezentantul legitim al poporului namibian. Ei s-au pronunțat pentru intensificarea eforturilor O.N.U. în vederea asigurării în anul 1981 a accesului Namibiei la independență. Cei doi miniștri s-au pronunțat, de asemenea, pentru eliminarea politicii de apartheid și discriminare rasială, promovată de regimul din Africa de Sud.

Miniștrii și-au exprimat îngrijorarea față de pericolul cursei înarmărilor și au reiterat poziția țărilor lor în favoarea adoptării de măsuri reale și semnificative de dezarmare, în primul rînd de dezarmare nucleară, a trecerii la reducerea cheltuielilor militare și folosirea resurselor eliberate în acest fel pentru construcția economică și socială, pentru sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare.

Miniștrii de externe au reliefat necesitatea lichidării subdezvoltării și instaurării unei noi ordini economice internaționale. Ei au subliniat necesitatea urgentă ca la actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. să se ajungă la un acord permițînd lansarea în 1981 a negocierilor globale dedicate acestui obiectiv.

Miniștrii afacerilor externe român și somalez au evidențiat buna colaborare dintre cele două țări la O.N.U. și în cadrul altor organizații și organisme internaționale, în „Grupul celor 77" și în mișcarea de nealiniere și au convenit să adîncească și să diversifice această conlucrare în viitor.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Democratice Somalia, Abdurahman Jama Barre, a adresat ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Ștefan Andrei, invitația de a efectua o vizită oficială în Somalia. Invitația a fost acceptată, data vizitei urmînd a fi stabilită pe căi diplomatice.

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A THAILANDEI

Maiestății Sale **BHUMIBOL**
Regele Thailandei

BANGKOK

Sărbătorirea Zilei naționale a Thailandei îmi oferă plăcuta ocazie de a vă transmite calde felicitări însoțite de cele mai bune urări de sănătate și fericire personală, de progres și prosperitate poporului thailandez.

Exprim convingerea că bunele relații existente între țările noastre se vor dezvolta în continuare în interesul popoarelor român și thailandez, al întăririi păcii și colaborării internaționale.

NICOLAE CEAUȘESCU
Președintele Republicii Socialiste România

TELEGRAMĂ

Tovarășul Ilie Verdeț, primul ministru al guvernului, a transmis, cu ocazia Zilei naționale a Thailandei, un mesaj primului ministru al acestei țări, generalul Prem Tinsulanonda, în care îi adresează sincere felicitări, precum și cele mai bune urări de sănătate și fericire personală.

Situată în „inima" Asiei de sud-est, Thailanda (514 000 kmp, 46 milioane locuitori), a fost unica țară din respectiva zonă peste care nu a trecut valul dominației coloniale. Aceasta nu înseamnă însă că nu a cunoscut dominația străină în forme mai puțin fățișe, dar care asigurau privilegii și poziții dominante unor cercuri străine, aceasta punîndu-și puternic pecetea asupra structurilor economice ale țării.

...Mai multe lanțuri muntoase străbat țara în direcția nord-sud, flancînd văi mănoase. Cea mai întinsă dintre acestea este cîmpia Chao Phya Menam, supranumită „căldarea cu orez" a țării. Agricultura reprezintă fără îndoială sectorul de bază al economiei, unde este ocupată cea mai mare parte a populației. Cultura orezului este cea mai răspîndită, Thailanda fiind al doilea exportator de orez pe plan mondial. Ea este, totodată, un mare producător de tapioca, cauciuc natural, zahăr. În ultimele decenii, alături de agricultură, s-a dezvoltat și sectorul industrial. Un factor favorizator în acest sens l-au constituit bogățiile minerale, subsolul thailandez fiind deosebit de bogat în zinc, cupru, cositor, lignit. În ultima vreme au fost descoperite în golful Siam uriașe zăcăminte de gaz natural. Planurile de dezvoltare economică a țării se axează de aceea pe valorificarea bazei de materii prime existente. De-a lungul coastei estice vor lua naștere un mare centru al industriei grele și un port. Se prevăd intensificarea prospecțiunilor geologice, cît și lărgirea exploatărilor de minereuri, de asemenea, construirea de noi rafinării, a unor fabrici de ciment, extinderea industriei electronice etc. Dacă în prezent economia thailandeză depinde în mare măsură de importurile de petrol, acțiunile de prospectare întreprinse în ultimul timp au dus la concluzia că în viitorul apropiat se va putea acoperi necesarul energetic al țării în exclusivitate din resurse interne — de gaz în primul rînd, dar și de lignit și hidroenergie.

În pofida depărtării geografice, între România și Thailanda s-au statornicit relații de prietenie și colaborare, întemeiate pe stimă și respect reciproc. Și se poate spune că, spre satisfacția reciprocă, aceste relații cunosc o continuă dezvoltare. Recent s-au încheiat la București lucrările Comisiei mixte de cooperare comercială româno-thailandeză. Documentul semnat cu acest prilej prevede măsuri concrete de adîncire și diversificare a cooperării economice bilaterale, corespunzător intereselor celor două țări, ale cauzei păcii și înțelegerii în întreaga lume.

Din activitatea partidelor progresiste și democratice din noile state independente

Opțiuni prioritare ale Frontului de Eliberare Națională a Algeriei

Adoptînd o serie de hotărîri de importanță deosebită pentru înaintarea Algeriei pe calea progresului economic și social, Congresul extraordinar al Partidului Frontul de Eliberare Națională, desfășurat în cursul lunii iunie, continuă să domine întreaga viață politică a țării. Directivele sale, axate pe problemele centrale ale etapei actuale, sînt dezbătute în prezent de diferitele foruri ale administrației de stat care caută cele mai adecvate mijloace pentru traducerea lor în viață. Astfel, ca rezultat al preocupărilor de a materializa orientările recentului forum al F.N.L., Adunarea Populară Națională (parlamentul) a adoptat la mijlocul lunii noiembrie legea privind planul de dezvoltare economică și socială a țării pe perioada 1980—1984, făcînd cu acest prilej o amplă analiză a drumului parcurs de Algeria și a sarcinilor perioadei următoare. În cuvîntul său Chadli Benjedid, secretar general al F.N.L., președintele republicii, a subliniat importanța deosebită a rezultatelor congresului extraordinar, evidențiind necesitatea întăririi partidului pentru ca acesta să-și poată îndeplini rolul său de forță conducătoare în toate domeniile de activitate.

După cum se știe, Frontul de Eliberare Națională a luat ființă în anul 1954 prin reunirea tuturor forțelor patriotice algeriene și și-a extins continuu influența în rîndul maselor populare datorită abnegației cu care a condus lupta acestora împotriva dominației coloniale, pentru consolidarea independenței cucerite cu prețul atîtor jertfe. Importanța sa în viața politică și socială a țării a crescut și mai mult în ultima perioadă. Cel de-al IV-lea Congres ordinar al F.N.L., desfășurat în ianuarie 1979, a adoptat statutul, precum și unele hotărîri organizatorice, menite să ridice structurile F.N.L. la nivelul exigențelor și sarcinilor pe care le are de îndeplinit în noua etapă, iar recentul congres extraordinar a adîncit și perfecționat procesul inițiat la începutul anului trecut. F.N.L. a fost proclamat „partid de avangardă al poporului algerian", partid unic; sistemul de desemnare a cadrelor conducătoare a fost modificat. În funcțiile de conducere — declara cu acel prilej secretarul general, Chadli Benjedid — este necesar să fie alese „cadre convinse de opțiunea socialistă a țării", fidele liniei politice a F.N.L. și Cartei naționale — document programatic aprobat prin referendum în anul 1976.

Forumul extraordinar din iunie se înscrie ca un moment de seamă în viața politică a Algeriei și pentru faptul că în cadrul său a fost aprobat primul plan cincinal de dezvoltare economică și socială din istoria țării. Acest program a fost elaborat la capătul unei lungi perioade de experiențe de planificare, trecînd printr-un plan triennal (1967—1969) și două planuri cvadriennale (1970—1973 și 1974—1977), care au schimbat radical înfățișarea țării, creînd condițiile unui avînt și mai impetuos în perioada imediat următoare. Obiectivele sale centrale sînt satisfacerea într-o măsură mai mare a necesităților vitale ale maselor (prin dezvoltarea agriculturii, intensificarea construcției de locuințe, sporirea producției de bunuri de consum) și menținerea investițiilor la un nivel corespunzător. Dacă în decursul unei perioade de douăsprezece ani (1967—1978) volumul acestora a fost de 300 miliarde de dinari, în cincinalul 1980—1984 ele se vor ridica la 400 miliarde dinari. Ca și în planurile precedente, o atenție deosebită va fi acordată industriei, sector chemat să contribuie la valorificarea resurselor naturale în folosul propriu și la înlăturarea consecințelor nefaste ale dominației coloniale. Acestei ramuri a economiei naționale îi vor reveni 154,5 miliarde de dinari, adică 38,5 la sută din totalul investițiilor. În ce privește agricultura, acțiunile preconizate au în vedere creșterea suprafețelor cultivate și îmbunătățirea randamentului la hectar. Se prevede, paralel cu creșterea producției de cereale, extinderea culturilor furajere și leguminoase, dezvoltarea creșterii ovinelor, bovinelor, păsărilor. Planul aprobat de parlament reflectă, de asemenea, recomandările congresului care a insistat asupra necesității de a exploata mai rațional resursele naturale, ca de exemplu petrolul și gazele naturale, și a chemat la eliminarea disparităților între diverse ramuri ale economiei.

Adoptarea primului plan cincinal din istoria Algeriei, ca și celelalte hotărîri adoptate de Congresul extraordinar al F.N.L. confirmă creșterea continuă a rolului acestui partid ca forță conducătoare a revoluției algeriene, sprijinul de care el se bucură în rîndul maselor.

Vizita delegației Frontului Național Patriotic și Progresist din Irak

Ștefan Andrei, ministrul afacerilor externe, a primit, joi dimineața, delegația Frontului Național Patriotic și Progresist din Irak, condusă de Hikmat Ibrahim Al-Azzawi, membru al Consiliului Comandamentului Revoluției, membru al Conducerii regionale a Partidului Baas Arab Socialist, membru al Comitetului Suprem al F.N.P.P., care ne vizitează țara la invitația Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste.

Din delegație fac parte Hashem Hassan Al-Akravi, membru al Comitetului Suprem al F.N.P.P., secretar al Biroului Politic al Partidului Democrat din Kurdistan, și Abdul Satar Taher Sharif, membru al Comitetului Suprem al F.N.P.P., secretar al Biroului Politic al Partidului Revoluționar al Kurdistanului.

În cadrul întrevederii au fost evidențiate bunele relații de colaborare statornicite între România și Irak pe baza înțelegerilor convenite la nivel înalt și au fost discutate perspectivele dezvoltării și diversificării pe multiple planuri a cooperării dintre cele două țări. S-a efectuat, totodată, un schimb de păreri cu privire la problemele internaționale de interes comun.

★

În aceeași zi, delegația Frontului Național Patriotic și Progresist din Irak a fost primită de Nicolae Giosan, președintele Marii Adunări Naționale.

În cadrul convorbirii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost exprimate satisfacția comună pentru evoluția ascendentă a relațiilor româno-irakiene pe multiple planuri, dorința de a dezvolta în continuare colaborarea dintre membrii celor două parlamente în folosul cauzei păcii, destinderii și cooperării internaționale.

La întrevederi a fost prezent Dhiab M. Al-Algawi, ambasadorul Republicii Irak la București.

★

Oaspeții irakieni au fost primiți, de asemenea, de Ion M. Nicolae, prim-adjunct al ministrului comerțului exterior și cooperării economice internaționale.

Delegația irakiană a vizitat întreprinderea „23 August" din București.

(Agerpres)

Consfătuire a președinților camerelor de comerț din țările membre ale C.A.E.R. și R.S.F.I.

În perioada 2—4 decembrie 1980 a avut loc la București cea de-a XX-a consfătuire a președinților camerelor de comerț din țările membre ale C.A.E.R. și R.S.F.I.

Delegația română a fost condusă de tovarășul Ion Constantinescu, președintele Camerei de comerț și industrie a Republicii Socialiste România, care a prezidat și lucrările consfătuirii.

La consfătuire s-a realizat un larg schimb de păreri în problemele informării și perfecționării activității consfătuirii președinților, precum și în alte probleme ale colaborării reciproce a camerelor de comerț din țările membre ale C.A.E.R. și R.S.F.I.

Lucrările consfătuirii au decurs într-o atmosferă caldă, prietenească.

★

Șefii delegațiilor prezente la consfătuire au fost primiți de tovarășul Ion Dincă, prim viceprim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România.

Tragere excepțională LOTO

Tragerile excepționale Loto se bucură de o popularitate sporită. Duminică, 7 decembrie 1980, Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează o nouă tragere de acest fel. Se reamintește că, în cadrul a cinci extrageri în două faze, cu un total de 42 de numere, se atribuie autoturisme „Dacia 1 300" și „Skoda 120 L", cîștiguri în bani de 50 000, 25 000, 10 000 lei etc., precum și excursii în R. D. Germană sau în R. S. Cehoslovacă. Costul biletelor este de 5 sau 15 lei varianta simplă, aceasta din urmă avînd drept de cîștig la toate extragerile.

Cronica zilei

Joi, 4 decembrie 1980, Ștefan Andrei, ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, a primit pe Samuel Rudolph Insanally, noul ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Cooperatiste Guyana în Republica Socialistă România în legătură cu apropiata prezentare a scrisorilor de acreditare.

★

Joi după-amiază a avut loc în Capitală o manifestare culturală organizată de Institutul român pentru relațiile culturale cu străinătatea și Asociația de prietenie româno-finlandeză, cu prilejul Zilei naționale a Finlandei. A prezentat impresii de călătorie din această țară Marcel Moldoveanu, cercetător principal la Institutul de economie mondială.

Au participat membri ai conducerii I.R.R.C.S. și ai asociației de prietenie româno-finlandeză, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, un numeros public.

Au fost de față Olli Bergman, ambasadorul Finlandei la București, membri ai ambasadei.

Cu același prilej, în sala de expoziții a Casei de cultură a I.R.R.C.S. a fost deschisă expoziția graficienilor finlandezi Aune Mikkonen și Viktor Kuusela. Au rostit alocuțiuni criticul de artă Mircea Popescu și Pekka Wuoristo, al doilea secretar al Ambasadei Finlandei la București.

★

La Casa de cultură a municipiului Drobeta Turnu-Severin s-a deschis joi o expoziție de etnografie și artă populară din Africa, America, Asia, Australia și Oceania, organizată sub egida Consiliului Culturii și Educației Socialiste și a Consiliului popular al județului Mehedinți. Exponatele puse la dispoziția Casei de cultură de Muzeul regiunii Porțile de Fier și de alte muzee din București, Sibiu, Cluj-Napoca, Sighetu Marmației și Aiud, ilustrează printr-o varietate de forme și de moduri de exprimare artistică proprii fiecărui popor, viața, ocupațiile și obiceiurile oamenilor din cele mai diverse zone geografice ale Terrei.

La vernisaj au luat parte Tamara Dobrin, președintele executiv al Consiliului Național al F.D.U.S., vicepreședinte al Consiliului Culturii și Educației Socialiste, Elena Catrina, vicepreședinte al Consiliului popular al județului Mehedinți, Ion Cazacu, primarul orașului, oameni de cultură și artă, alți locuitori ai municipiului Drobeta Turnu-Severin.

★

În cadrul acțiunilor dedicate aplicării Rezoluției O.N.U. intitulată „Crearea condițiilor favorabile pentru transformarea armistițiului într-o pace dreaptă în Coreea și accelerarea reunificării independente și pașnice a Coreei", joi dimineață a avut loc, la sediul A.D.I.R.I., o masă rotundă organizată de Asociația Română pentru Națiunile Unite — ANUROM.

După cuvîntul de deschidere rostit de Alexandru Balaci, președintele ANUROM, a luat cuvîntul Sin In Ha, ambasadorul Republicii Populare Democrate Coreene la București, care a prezentat pe larg aspecte ale luptei poporului coreean pentru reunificarea pașnică a țării și a subliniat necesitatea aplicării prevederilor rezoluției O.N.U. adoptate în urmă cu cinci ani. În acest context, vorbitorul a relevat importanța deosebită a noilor propuneri prezentate de tovarășul Kim Ir Sen, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, la cel de-al VI-lea Congres al Partidului Muncii din Coreea cu privire la reunificarea pașnică a Coreei și crearea Republicii Confederale Democratice Koryo. Ambasadorul R.P.D. Coreene a exprimat mulțumirile poporului coreean adresate partidului, guvernului și poporului român pentru sprijinul activ și solidaritatea militantă cu cauza nobilă a poporului coreean.

Au luat parte membri ai comitetului executiv al ANUROM și A.D.I.R.I., membri ai conducerii Asociației de prietenie româno-coreeană, reprezentanți ai Ministerului Afacerilor Externe, profesori universitari, ziariști și studenți.

(Agerpres)

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 6, 7 și 8 decembrie. În țară: vreme în general umedă și în răcire. Cerul va fi mai mult acoperit. Vor cădea precipitații temporare, mai ales sub formă de lapoviță și ninsoare. Vînt moderat cu intensificări. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 5 și minus 2 grade, iar valorile maxime între zero și plus 3 grade. Condiții de polei, la începutul intervalului. (Margareta Struțu, meteorolog de serviciu).

Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 10 și zero grade, izolat mai coborîte în depresiuni, iar cele maxime vor oscila între minus 5 și plus 5 grade. În sudul țării, condiții de polei, la începutul intervalului. În București: vreme în general umedă și în răcire. Cerul va fi mai mult acoperit. Vor cădea precipitații temporare, mai ales sub formă de lapoviță și ninsoare. Vînt moderat cu intensificări. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 5 și minus 2 grade, iar valorile maxime între zero și plus 3 grade. Condiții de polei, la începutul intervalului. (Margareta Struțu, meteorolog de serviciu).

CARNET CULTURAL

PRAHOVA ● La Ploiești și în celelalte orașe și centre muncitorești ale județului au început manifestările prilejuite de cea de-a 11-a ediție a Zilelor culturii „Tezaur prahovean", cu participarea unui mare număr de artiști amatori, dansatori, membri ai brigăzilor artistice. Au loc spectacole, concursuri „Cine știe cîștigă", concerte de muzică corală, de cameră, de muzică simfonică. De asemenea, se organizează simpozioane, colocvii, mese rotunde, sesiuni de comunicări științifice pe teme de etică și echitate, de responsabilitate în muncă și societate, de educație în familie și școală, întîlniri cu autori dramatici, cu actori de la teatrele din județ și din țară. Decada „Tezaur prahovean" a fost inaugurată cu vernisarea expoziției anuale de pictură, sculptură și grafică a filialei județene a U.A.P., cu un montaj literar-muzical „Pe acest pămînt de țară legendară", cu un colocviu: Arta plastică românească în circuitul mondial de valori. *(Constantin Căpraru).*

BRAȘOV ● Între 1 și 15 decembrie, în orașul Săcele se desfășoară o suită de manifestări prilejuite de împlinirea a 30 de ani de existență urbanistică a acestei localități. Timp de 15 zile, în unitățile economice și în instituțiile de cultură au loc expuneri, dezbateri, simpozioane, mese rotunde, concursuri care vor reflecta profundele transformări petrecute în cei 30 de ani în viața orașului. Ultimele zile vor fi dedicate activităților cultural-artistice. *(Nicolae Mocanu).*

DOLJ ● În cadrul relațiilor culturale stabilite între universitățile din Craiova și Skoplje (R.S.F. Iugoslavia), ansamblul folcloric „Mircea Acev", al acestei din urmă, a susținut un spectacol care s-a bucurat de un deosebit succes pe scena clubului întreprinderii „Electroputere". Artiștii oaspeți vor mai evolua la București și Pitești, după care vor susține un spectacol de gală tot la Craiova. *(Nicolae Petolescu).*

BAIA MARE ● „Zilele culturale chiorene", ce se organizează în fiecare an în Șomcuta Mare, au prilejuit și de această dată desfășurarea unui complex program cultural-artistic și educativ la căminele culturale din zonă. *(Gheorghe Susa).*

MEHEDINȚI ● La filiala Mehedinți a Arhivelor statului s-a organizat o expoziție de documente care prezintă momente importante din activitatea Partidului Comunist Român în această parte a țării, încă de la înființarea sa ● „Mehedinți — istorie și cultură" se intitulează cel de-al doilea volum de curînd ieșit de sub tipar. *(Virgiliu Tătaru).*

MUREȘ ● La sediul filialei Mureș a Arhivelor statului din Tîrgu Mureș a fost vernisată expoziția omagială „Horea — simbol al renașterii vechii Dacii". Exponatele — documente despre răscoala lui Horea și ilustrații de epocă — relevă caracterul social și național al răscoalei lui Horea și solidaritatea țăranilor iobagi mureșeni cu această răscoală. *(Gheorghe Giurgiu).*

GORJ ● Timp de patru zile, la Tg. Jiu s-a desfășurat un ciclu de manifestări cultural-artistice și educative organizat de cenaclul „Sănătatea" al Direcției sanitare Gorj. *(Dumitru Prundă).*

● SPORT ● SPORT ● SPORT ● SPORT

TENIS:

La Praga, finala „Cupei Davis"

Ultimul mare eveniment sportiv al anului, finala „Cupei Davis", va avea loc cu începere de astăzi, timp de trei zile, în Palatul sporturilor din Praga. Cea de-a 69-a ediție a acestei tradiționale competiții va aduce în teren echipele Cehoslovaciei și Italiei. Tenismanii cehoslovaci vor alinia o echipă redutabilă în frunte cu Lendl, considerat la ora aceasta printre cei mai buni jucători din lume. Din echipă mai fac parte Smid și Kodes. Echipa Italiei are în componență pe Panatta, Barazutti și Bertolucci. Întîlnirea este așteptată cu interes puțin comun. Biletele de intrare s-au epuizat cu multe săptămîni în urmă. Zeci de mii de amatori de tenis și-au manifestat dorința de a urmări finala, însă capacitatea sălii nu oferă această posibilitate decît la 18 000 de spectatori.

Cele mai multe victorii le-au obținut pînă în prezent în „Cupa Davis" tenismanii americani (27), urmați de cei australieni (24). Echipa României a jucat de trei ori în finala „salatierei de argint" în anii 1969 (Cleveland), 1971 (Charlotte) și 1972 (București), pierzînd în fața echipei S.U.A.

După desfășurarea turneului internațional de tenis de la Santiago de Chile, pe primul loc în clasamentul „Marelui premiu al F.I.L.T." se află americanul John McEnroe, cu 2 342 puncte, urmat de cehoslovacul Ivan Lendl, cu 2 079 puncte, Jimmy Connors (S.U.A.) — 1 981 puncte, Björn Borg (Suedia) — 1 954 puncte, Gene Mayer (S.U.A.) — 1 643 puncte, Harold Solomon (S.U.A.) — 1 509 puncte, Jose Luis Clerc (Argentina) — 1 325 puncte, Guillermo Vilas (Argentina) — 1 303 puncte etc.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

● În optimile de finală ale turneului feminin de tenis de la Sydney, jucătoarea română Virginia Ruzici a învins-o cu 6—4, 6—1 pe Sue Saliba (Australia). Alte rezultate: Navratilova — Jausovec 6—2, 3—6, 7—6; Shriver — Bunge 7—6, 6—1; Hanika — Gregory 6—3, 2—6, 6—3; Barker — Kohde 7—6, 6—2.

● Cea de-a 9-a ediție a competiției automobilistice raliul „Iarna rusă" va avea loc în zilele de 13 și 14 decembrie în împrejurimile Moscovei. La tradiționala întrecere vor participa și 5 echipaje din țara noastră: I. Olteanu — P. Vezeanu, L. Balint — M. Panaite, St. Vasile — T. Bucătaru, H. Gheorghiu — D. Dociu și D. Huțu — St. Simică. Raliul „Iarna rusă" contează ca etapă în competiția pentru „Cupa păcii și prieteniei".

● La Praga, în grupa a 3-a a preliminariilor campionatului mondial de fotbal, echipa Cehoslovaciei a întrecut cu 2—0 (2—0) formația Turciei. Cele două goluri au fost înscrise de Nehoda în minutele 13 și 15.

● La Patras, în preliminariile campionatului european de fotbal pentru tineret s-au întîlnit echipele Greciei și Italiei. Fotbaliștii italieni au repurtat victoria cu scorul de 3—1 (1—1).

O stațiune cu program permanent: SLĂNIC MOLDOVA

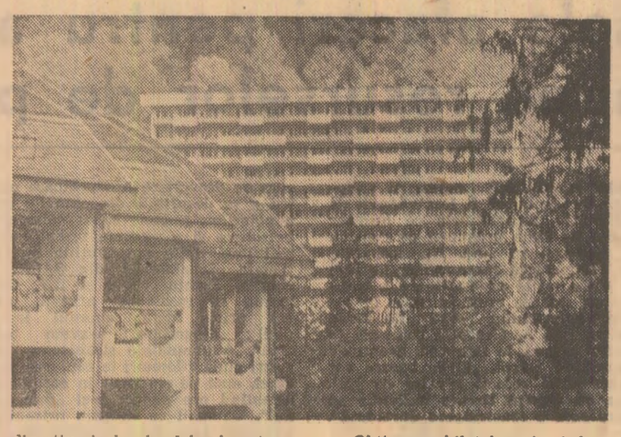

Stațiune balneoclimaterică permanentă, Slănic Moldova și-a căpătat o binemeritată faimă atît pentru tratarea unor afecțiuni medicale, cît și pentru odihnă.

Situată la 12 km de Tg. Ocna, la o altitudine de 530 metri, stațiunea se desfășoară pe valea apei Slănicului, care o străbate pe toată lungimea, fiind străjuită de munți și păduri de brad, pin și molid.

Izvoarele de apă minerală, cu calitățile lor bine cunoscute, baza de tratament din stațiune, precum și sanatoriul din salina de la Tg. Ocna (cu o capacitate de 400 locuri) oferă o gamă largă de posibilități pentru tratarea unor afecțiuni ale tubului digestiv și ale glandelor hepatobiliare; afecțiuni respiratorii; O.R.L.; boli de nutriție și metabolism, ale rinichilor și căilor urinare. Stațiunea dispune de hoteluri și vile confortabile.

Obținerea biletelor și informații suplimentare — la toate agențiile și filialele oficiilor județene de turism, precum și cele ale I.T.H.R. București.

DE PRETUTINDENI

● **UN NOU TURN METEOROLOGIC.** Turnul meteorologic proiectat de specialiștii sovietici va ajunge la altitudinea de 1 000 metri. Greutatea întregii construcții este de 8 000 tone, fiind mai ușoară decît renumitul Turn Eiffel, deși acesta este de trei ori mai scund. Diametrul turnului este la bază de zece metri, iar la vîrf de șapte metri. La fiecare 25 metri, va fi construit un balcon spre care meteorologii vor fi aduși cu lifturi rapide cu pernă de aer. Pentru construcția turnului va fi folosit un tip special de oțel cu rezistență sporită, care are fiabilitate mare la acțiunea agenților atmosferici.

● **EXPLOZIA SILENȚIOASĂ.** Pentru aruncarea în aer a unor stînci, pentru operațiile de derocare sau pentru demolarea unor imobile vechi, fără a se produce nici zgomot, nici trepidații, specialiștii niponi au realizat o substanță specială sub formă de pudră. Această substanță este introdusă în găuri practicate în structura ce urmează să fie aruncată în aer și se adaugă apă. Sub acțiunea apei, pudra se dilată în așa fel încît la capătul a 24 de ore presiunea sa atinge trei tone pe centimetrul pătrat. Puține materiale pot rezista la o asemenea presiune uriașă. Procedeul este simplu, curat și nu comportă nici un fel de pericole.

● **UN „DISNEYLAND" JAPONEZ.** Societatea americană „Walt Disney Productions" a anunțat că intenționează să construiască un parc de distracții asemănător „Disneyland"-ului, într-o suburbie a capitalei nipone. Parcul, a cărui construcție va necesita investiții totale evaluate la 465 milioane dolari, va avea o suprafață de 46 de hectare. El urmează a fi deschis în 1983. Președintele societății „W.D.P.", Cardon Walker, a declarat la Tokio că parcul japonez va fi superior modelului său american. În acest context, promotorii săi speră ca el să fie vizitat anual, de 10 milioane de vizitatori.

● **COMPUTERELE ȘI MUZICA UȘOARĂ.** Un specialist francez în lansarea de bucăți de muzică ușoară a pus la punct programul unui computer care permite compozitorilor să testeze succesul sau insuccesul posibil al noilor lor compoziții. În acest scop, în memoria unui computer sînt introduse un mare număr de melodii de muzică ușoară, care au cunoscut popularitate în cursul ultimilor ani. Mașina compară noua compoziție cu cele vechi, indicînd — dacă este cazul — un eventual plagiat și, mai ales, notează de la 1 la 10 calitatea compoziției, în funcție de criteriile care s-au dovedit a avea cea mai mare căutare în rîndurile publicului. Întrebarea care se pune este însă următoarea: se mai poate vorbi în aceste condiții de creativitate?

● **STÎNCA „STANDARD".** În diferite puncte ale globului au fost descoperite formațiuni geologice a căror secțiune oferă o viziune clară asupra succesiunii formelor de viață specifice diverselor straturi, fiecare strat corespunzînd unei perioade geologice și considerate din acest motiv criterii standard în stratigrafie. Un exemplu îl constituie stîncile bizare din pădurea Mortimer din Anglia, a căror vechime este apreciată la 400—450 milioane ani. Stîncile, care conțin pe o grosime de sute de metri straturi succesive de sedimente marine, vor constitui de acum înainte un reper important în clasificarea, conform succesiunii straturilor, a fosilelor străvechi descoperite în întreaga lume.

● **SATELIȚI PENTRU TRANSFORMAREA ENERGIEI SOLARE ÎN ENERGIE ELECTRICĂ.** Din punct de vedere tehnic, este posibilă folosirea unui satelit uriaș pentru transformarea energiei solare în energie electrică utilizabilă pe pămînt, afirmă un raport publicat de Departamentul american pentru energie. Potrivit acestui raport, un satelit cu o lungime de 10 kilometri și o lățime de 5 kilometri ar putea fi asamblat în spațiu de astronauți, de pe o navetă spațială, pe o orbită staționară la 36 000 kilometri de Pămînt. O antenă cu un diametru de peste 2 kilometri ar transmite de pe satelit, sub formă de microunde, energia solară unor stații terestre. N.A.S.A. a publicat, anterior acestui document, un studiu teoretic potrivit căruia 60 de sateliți care ar capta energia solară ar putea furniza o mare parte din energia electrică necesară S.U.A.

● **NELINIȘTE LA SCOTLAND YARD.** Lucrătorii Direcției centrale a poliției britanice, a căror faimă profesională a făcut obiectul atîtor cărți și filme, au fost puși recent într-o situație delicată: au dispărut cupele de argint cucerite de polițiști la diverse competiții sportive. Mai mult, cupele cu pricina au dispărut tocmai de la sediul central al poliției. În fața unui fapt atît de insolit, lucrătorii Scotland Yard-ului preferă să creadă că cineva ar fi dat trofeele sportive la curățat sau spre păstrare provizorie la un muzeu, încă neidentificat. De fapt, cu ce altceva s-ar putea resemna?

Schimburile de valori spirituale – factor important al întăririi încrederii între popoare

Intervenția reprezentantului român la reuniunea de la Madrid

MADRID 4. — De la trimisul Agerpres, N. Chilie: în cadrul grupului de lucru al reuniunii de la Madrid însărcinat cu examinarea modului de aplicare a prevederilor Actului final în domeniile culturii, educației, informației și contactelor între persoane sînt dezbătute, în continuare, diferite aspecte ale conlucrării statelor participante în aceste sectoare, majoritatea vorbitorilor relevînd contribuția importantă pe care schimburile de valori spirituale, mai buna cunoaștere a culturii, științei, artei și altor forme ale creației fiecărei națiuni o poate aduce la promovarea și consolidarea unui climat de destindere și înțelegere, de încredere și pace în Europa și în lume.

Luînd cuvîntul, reprezentantul României a prezentat pe larg modul în care țara noastră contribuie la realizarea schimburilor și cooperării cu celelalte state participante la C.S.C.E. în domeniile culturii, educației, informației, contactelor între oamenii de știință și cultură, ziariști, între reprezentanții tinerei generații — ca o materializare concretă a prevederilor Actului final. În acest cadru a fost relevată îndeosebi valoarea principială și practică a modului profund umanist, revoluționar, în care președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, concepe și acționează pentru ca dezvoltarea cooperării și a contactelor între oameni să constituie unul dintre elementele importante ale întăririi relațiilor amicale între națiuni, ale încrederii între popoare, pe baza respectării principiilor înscrise în Actul final, și în primul rînd a independenței statelor și a egalității între ele. Au fost evocate, în continuare, acțiunile multiple și diverse ale țării noastre de dezvoltare constantă a relațiilor cu celelalte țări participante, cu toate statele lumii, în aceste domenii, în anii care au trecut de la semnarea Actului final.

În intervenție a fost, totodată, reliefată preocuparea permanentă a partidului și statului nostru pentru asigurarea bazei juridice și materiale care să garanteze în fapt tuturor cetățenilor patriei cele mai largi drepturi și libertăți ale omului și, înainte de toate, dreptul la viață, la pace, la muncă, la educație și cultură, la asistență socială și medicală.

Dificultăți economico-sociale în lumea capitalului

LONDRA — Potrivit aprecierii unui grup de 145 de experți, șomajul va continua să crească în Marea Britanie anul viitor, anticipîndu-se că aproximativ 2,25—2,75 milioane persoane se vor afla în căutare de lucru spre sfîrșitul lui 1981. În prezent, șomajul se ridică la 2.16 milioane persoane, reprezentînd 8.9 la sută din totalul forței de muncă.

BRUXELLES. — La nivelul ansamblului țărilor membre ale Pieței comune, rata inflației era, în luna octombrie, de 13.1 la sută pentru ultimele 12 luni. Oficiul statistic al C.E.E. a anunțat că cea mai înaltă rată a fost înregistrată în Italia (21,1 la sută). Niveluri ridicate au fost consemnate, de asemenea, în Franța — 13.5 la sută, Danemarca — 19,7 la sută.

STOCKHOLM — Balanța comercială suedeză a înregistrat un deficit de 1,2 miliarde coroane în cursul lunii octombrie. Deficitul cumulat de la începutul lui 1980 atinge 11 miliarde coroane, față de 3,5 miliarde în aceeași perioadă a lui 1979.

În luna noiembrie, numărul șomerilor din R. F. Germania a crescut cu 79 500, a anunțat joi președintele Oficiului federal al muncii de la Nürnberg, Josef Stingl. El a precizat că rata șomajului în noiembrie a fost de 4,2 la sută din forța de muncă, față de 3,8 la sută în luna octombrie. În fotografie: aspect din timpul demonstrației de protest organizate la Dortmund de siderurgiștii uzinelor „Westfallenhütte" și „Phoenix", aparținînd trustului „Hoesch", împotriva planului patronatului de a închide cîteva furnale, ceea ce ar transforma în șomeri mii de persoane.

ORIENTUL MIJLOCIU

● Protest al guvernului libanez ● Activități politico-diplomatice

NAȚIUNILE UNITE 4 (Agerpres). — Guvernul Libanului protestează cu hotărîre împotriva atacului lansat, miercuri, de unități ale armatei israeliene asupra unei localități din apropierea Beirutului, soldat cu 15 morți și 13 răniți — se arată în scrisoarea adresată secretarului general al O.N.U. de reprezentanța permanentă a Libanului la Națiunile Unite. Escaladarea acțiunilor agresive în regiune — se subliniază în scrisoare — nu face decît să ducă la agravarea tensiunii și la deteriorarea situației, fapt care poate avea grave consecințe pentru pacea și securitatea în zonă.

După cum s-a mai anunțat, armata israeliană a lansat în zorii zilei de miercuri un atac naval, susținut de artilerie și elicoptere, asupra localității Saadiyate, situată la 10 km sud de Beirut, provocînd victime și pagube materiale.

★

Guvernul premierului Shafic Al-Wazzan, reunit în prezența șefului statului libanez, Elias Sarkis, a examinat și adoptat proiectul de declarație-program a noului cabinet — informează agenția M.E.N.

PARIS 4 (Agerpres). — La Paris au avut loc joi convorbiri între Boutros Ghali, ministru de stat egiptean pentru afaceri externe, și Yitzhak Shamir, ministrul de externe al Israelului, în cursul cărora au fost examinate probleme legate de continuarea procesului de normalizare a relațiilor dintre cele două state.

DAMASC 4 (Agerpres). — Ministrul libian al afacerilor externe, Ali Abdel Salam Triki, a sosit ieri într-o vizită la Damasc. El este purtătorul unui mesaj adresat de șeful statului Jamahiria Arabă Libiană, Moammer El Geddafi, președintelui Siriei, Hafez Al Assad. La sosirea sa în capitala siriană, oaspetele a declarat că va examina cu oficialitățile din țara-gazdă probleme legate de consolidarea legăturilor dintre cele două țări.

TEL AVIV 4 (Agerpres). — Curtea Supremă a Israelului a respins recursul primarilor arabi ai localităților Hebron și Khalkhoul, din teritoriile arabe ocupate, în care se cerea anularea hotărîrii de expulzare adoptată de autoritățile militare de ocupație israeliene — relatează agențiile Reuter și France Presse.

BUDAPESTA

PLENARA C.C. AL P.M.S.U.

BUDAPESTA 4 (Agerpres). — La Budapesta a avut loc plenara Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, care a ascultat un raport asupra situației internaționale actuale și a analizat propunerile în legătură cu directivele referitoare la planul de dezvoltare a economiei naționale și bugetul de stat pe anul 1981.

După dezbateri, plenara a aprobat directivele pentru planul economiei naționale și bugetul de stat pe anul 1981.

Creșterea numărului membrilor U.C.I.

BELGRAD 4 (Agerpres). — Uniunea Comuniștilor din Iugoslavia cuprinde în rîndurile sale 2 006 000 membri — informează agenția Taniug, citînd datele anunțate la sesiunea Comisiei pentru dezvoltare și politica de cadre a Prezidiului C.C. al U.C.I. De la începutul anului 1978 și pînă la mijlocul anului în curs în partid au intrat peste 450 000 de noi membri.

SALVADOR

Spirala violențelor

Salvadorul, al treilea producător de cafea din lume și, în același timp, cu cei 4,8 milioane de locuitori ai săi, cea mai populată țară din America Centrală, bate acum recordul violenței, într-o zonă bîntuită prin tradiție de acest flagel. De la începutul anului, cel puțin 5 000 de salvadorieni și-au pierdut viața ca urmare a actelor de violență, iar circa 40 000 s-au refugiat în țările vecine.

Pe un fundal al tulburărilor practic neîntrerupte, ultima explozie de violență s-a înregistrat zilele trecute, cînd au fost asasinați cinci lideri ai opoziției, ceea ce, după părerea observatorilor, anulează orice șanse de reușită a dialogului între junta guvernamentală și grupările politice de stînga. Această crimă odioasă a stîrnit puternice reacții de indignare și protest pe plan internațional, subliniindu-se că intenția celor ce au inspirat-o a fost aceea de a decapita procesul democratic.

Violența în general și terorismul în special nu sînt fenomene noi în viața politică a Salvadorului. Ele au caracterizat scena națională de aproape cinci decenii, de cînd, în 1931, forțele armate au răsturnat ultimul guvern civil. De atunci, țara s-a caracterizat printr-un imobilism politico-instituțional, cu efecte din cele mai nefaste asupra economiei și vieții sociale, iar pornirile spre revoltă nu au mai putut fi niciodată stăvilite, în ciuda aparatului represiv superdezvoltat și a propagandei oficiale care se silea din răsputeri să le pună în seama „agitatorilor". De fapt, „instigatoare" erau și sînt înseși realitățile salvadoriene. În timp ce vreo 20 de familii de potentați și cîteva firme monopoliste străine stăpînesc principalele bogății ale țării — plantațiile de cafea, bumbac, cacao, trestie de zahăr, ca și întreprinderile prelucrătoare, băncile, principalele companii comerciale, de transport și asigurări — o treime din țărani lucrează ca zilieri pe plantații în schimbul unui salariu de mizerie. Mai bine de o treime din forța de muncă a țării șomează total sau parțial: mortalitatea infantilă este la fel de ridicată ca în Haiti (adică atinge cel mai ridicat procent din America Latină) și face ravagii atît la sate, cît și în zonele periferice ale orașelor. În fine, plaga analfabetismului cuprinde peste trei sferturi din populația rurală.

Împotriva unor asemenea rînduieli s-a cristalizat treptat o mișcare de rezistență cu sprijin tot mai larg în rîndul categoriilor sociale majoritare. Autorii loviturii de stat din octombrie anul trecut, cînd generalul Humberto Romero a fost înlocuit cu o junta de colonei, își anunțaseră intenția de a proceda la măsuri care să ducă la instaurarea liniștii în țară. Pe lîngă o largă amnistie politică, junta, cu o componență eterogenă, a luat la început unele măsuri pe linia reformelor economico-sociale. În fapt, au fost naționalizate doar băncile, care oricum dăduseră faliment, iar bancherii și-au păstrat pozițiile. În ce privește reforma agrară, ea a rămas tot în stadiul de intenție. Treptat, temindu-se tot mai mult de posibilitatea unei „contagiuni" a procesului de înnoiri sociale din Nicaragua, junta a virat spre poziții reacționare. Așa se face că elementul dominant al societății salvadoriene este confruntarea între junta militară, sprijinită de unii lideri democrat-creștini și, tot mai evident, de forțe ale extremei drepte, și o opoziție populară, care grupează o gamă largă de forțe — de la moderați la o stîngă combativă și solid implantată. Este vorba de o mișcare a cărei forță constă în sprijinul pe care îl are în rîndurile unor importante sectoare sociale, dornice să se pună capăt inechităților — muncitorimea, țărănimea săracă, studențimea, o parte a clerului catolic.

La represiunile juntei, forțele de stînga au răspuns printr-o întărire a rîndurilor. La mijlocul lunii trecute, după o reuniune clandestină din capitala țării, s-a anunțat refacerea unității tuturor grupărilor de stînga, ralierea la un larg Front pentru Eliberarea Națională. Între principalele forțe grupate în front se află și Partidul Comunist din Salvador.

Situația în țară rămîne incertă, atentatele și ciocnirile se țin lanț. Două elemente domină panorama fluidă din Salvador: forța crescîndă a organizațiilor de stînga și reacția îndîrjită a dreptei, militare și civile, a capitalului monopolist. Judecînd după amploarea și ritmul în care evoluează spirala violenței, se poate vorbi chiar de un adevărat război civil.

V. OROS

AGENȚIILE DE PRESĂ – pe scurt

PROTOCOL DE COLABORARE ÎN DOMENIUL PRESEI. La Berlin a fost încheiat protocolul de colaborare bilaterală și schimburi de gazetari între Consiliul Ziariștilor din Republica Socialistă România și Uniunea Ziariștilor din Republica Democrată Germană pe perioada 1981—1985.

DEZVOLTAREA COOPERĂRII IUGOSLAVO—UNGARE. Comunicatul pentru presă difuzat de agenția Taniug la încheierea vizitei oficiale de prietenie în R.S.F. Iugoslavia a ministrului afacerilor externe al R. P. Ungare, Frigyes Puja, relevă dezvoltarea favorabilă a relațiilor de prietenie și cooperării pe bază de bună vecinătate dintre cele două țări și confirmă voința lor de a întări conlucrarea bilaterală. Părțile subliniază necesitatea atașamentului tuturor țărilor la cauza întăririi păcii, securității internaționale și destinderii.

MĂSURI DE ECONOMISIRE A ENERGIEI. Guvernul thailandez a adoptat unele măsuri care vor fi aplicate pentru o reducere a consumului de energie. Un purtător de cuvînt guvernamental a declarat, în acest context, că cheltuielile pentru importurile de petrol au ajuns o povară pe care Thailanda nu o mai poate suporta. În primele zece luni ale anului în curs, Thailanda a importat țiței în valoare de aproximativ 2,5 miliarde dolari, iar pînă la sfîrșitul lui 1980 această sumă ar putea crește la 3,5 miliarde dolari.

ÎNTREVEDERI GRECO-TURCE. Secretarii generali din ministerele de externe ale Greciei și Turciei, Byron Theodoropoulos și respectiv Kamuran Gurun, au avut joi, la Atena, o întrevedere consacrată analizării problemei platoului continental al Mării Egee. Aceste convorbiri au și un caracter pregătitor, în perspectiva întrevederii de la Bruxelles, de la 13 decembrie, dintre miniștrii de externe grec și turc.

CONGRESUL PARTIDULUI KOMEITO. Joi, la Tokio s-au încheiat lucrările celui de-al XVIII-lea Congres al partidului Komeito, din Japonia. În rezoluțiile adoptate se face apel la toți membrii acestei formațiuni politice să depună eforturi pentru reconstrucția partidului, care a înregistrat un serios recul în alegerile generale din iunie a.c. Congresul a reales pe Yoshikatsu Takeiri în funcția de președinte și pe Junya Yano ca secretar general.

NEGOCIERI. La 4 decembrie, la Viena s-a desfășurat o nouă ședință plenară a participanților la convorbirile privind reducerea trupelor și armamentelor și măsuri adiacente în Europa centrală, informează agenția T.A.S.S.

REMANIERE MINISTERIALĂ ÎN ZAMBIA. Președintele Zambiei, Kenneth Kaunda, a anunțat, în cadrul unei conferințe de presă, o serie de modificări în structura și componența guvernului. El a arătat că, între altele, a fost creată funcția de ministru al apărării, post în care a fost numit Wilson Chakulya, fostul ministru al afacerilor externe.

OLANDA ȘI ȚĂRILE ÎN CURS DE DEZVOLTARE. Într-o notă adresată parlamentului, guvernul olandez a cerut partenerilor săi din cadrul C.E.E. să-și sporească substanțial ajutorul alimentar pentru țările din lumea a treia, precum și importurile din aceste țări. Documentul subliniază că ajutorul pentru dezvoltare trebuie să fie concentrat în direcția celor mai sărace țări și că Olanda se va opune ferm oricăror măsuri comerciale protecționiste care dăunează lumii a treia.

INCENDIU. Cel puțin 23 de persoane au fost ucise și alte cîteva zeci rănite într-un incendiu izbucnit joi într-un hotel dintr-o suburbie a New Yorkului. Acest incendiu s-a produs la mai puțin de două săptămîni după focul de la marele hotel „MGM" din Las Vegas, în care și-au pierdut viața 84 de persoane.

UN VISCOL PUTERNIC s-a abătut, miercuri, asupra coastei răsăritene a Statelor Unite, determinînd închiderea școlilor și provocînd avarierea unor linii electrice, care au lăsat mai multe mii de locuințe în întuneric. În regiunea New York, stratul de zăpadă a depășit 20 de centimetri. Potrivit agenției U.P.I., nouă persoane și-au pierdut viața din cauza viscolelor declanșate în diverse zone ale S.U.A.

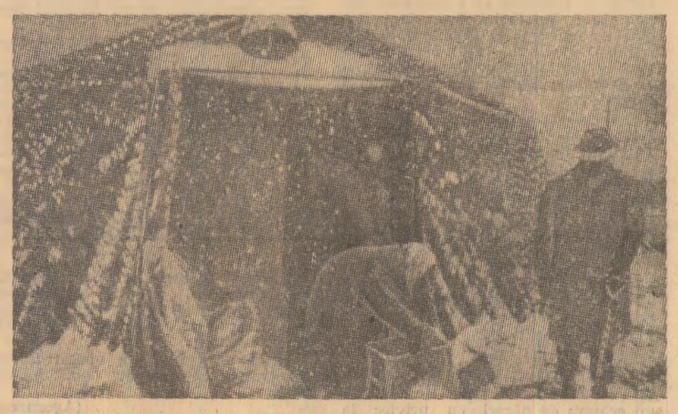

Ninsorile abundente care s-au abătut asupra diferitelor regiuni ale Europei au afectat și sudul Italiei, făcînd și mai dificilă situația numeroșilor sinistrați de pe urma cutremurului din luna noiembrie.

DOSARE ACUZATOARE: CUM AU ACUMULAT BOGĂȚIILE... BOGAȚII LUMII

Tenebroasele afaceri pentru acapararea și stăpînirea resurselor de petrol (III)

„Ajutor în sens contrar"

Presa internațională abundă în date despre **profiturile monopolurilor petroliere.** Aceste profituri sînt, într-adevăr, **fabuloase.** Dar companiile nu sînt singurele beneficiare ale petrolului. Datele publicate în buletinul O.P.E.C. din septembrie 1967 arată că din cei 10,739 dolari cu cît se vindea pe piață barilul de petrol în perioada respectivă, țărilor producătoare le reveneau 0,853 dolari sau 7,9 la sută, în timp ce **impozitul încasat de statele consumatoare reprezenta 5,1 dolari sau 47,5 la sută.** La cele 1 miliard 178 de milioane tone de țiței extras în 1969 din „lumea a treia", cele două forme de profit ale țărilor consumatoare — beneficiul companiilor și impozitul de stat — reprezentau 53 miliarde de dolari, în timp ce țărilor producătoare le-au revenit doar 7 miliarde dolari. Referindu-se la acest fenomen, Denis Bauchard scria în lucrarea **„LE JEU MONDIAL DES PETROLIERS": „Se produce oarecum un ajutor în sens contrar, petrolul finanțînd nu dezvoltarea «lumii a treia», ci aceea a țărilor vest-europene".** Există însă suficiente motive pentru a se afirma că veniturile directe ale statelor consumatoare, oricît de mari ar fi ele, reprezintă o fracțiune neînsemnată față de avantajele de care beneficiază aceste țări de pe urma petrolului. Într-adevăr — scrie Anthony Sampson în volumul **„THE SEVEN SISTERS"** — asigurînd aprovizionarea cu un produs indispensabil, **„companiile petroliere reprezintă infinit mai mult decît pe ele însele: acestea sînt unul din factorii-cheie ai sistemului occidental".**

Aria consumului de petrol se confundă de fapt cu harta dezvoltării economice. „Această sursă ieftină de energie — arăta Ali M. Jaidah, secretar general al O.P.E.C. — **a contribuit, mai mult decît oricare alt factor, la reconstrucția rapidă a Europei occidentale în perioada de după război".** Consumul de energie în această perioadă crește la valori nemaiîntîlnite, iar în țările membre ale O.E.C.D. (care grupează cele mai dezvoltate state ale lumii capitaliste) **principala sursă energetică devine petrolul.** A fost necesar un secol pentru ca, în 1960, producția mondială de petrol să ajungă la un miliard de tone și un răstimp de numai opt ani ca să salte, în 1968, la două miliarde de tone. Din 30 miliarde de tone de țiței extras de-a lungul vremii pe plan mondial, cea mai mare parte se află incorporată, într-un fel sau altul, în structurile economice ale capitalismului.

Ramurile economiei legate direct sau indirect de petrol au cunoscut în perioada postbelică o expansiune nemaiîntîlnită:

● **Construcția de automobile,** care în 1971 consumă 400 miliarde de litri de benzină, la proporții de masă.

● Milioane de noi locomotive diesel generalizează, în țările dezvoltate, **modernizarea transportului feroviar,** începută în perioada interbelică.

● **Industria aeronautică,** în scopuri civile și militare, sporește de sute de ori parcurile de avioane.

● **Petrochimia** se extinde și își diversifică an de an nomenclatorul de produse, pînă la nu mai puțin de 80 de mii de tipuri de articole și obiecte, de care depind, la rîndul lor, numeroase alte domenii ale activității industriale și comerțului.

● **Tractoarele** funcționînd cu petrol și **îngrășămintele** pe bază de petrol au ridicat enorm randamentul agriculturii în țările dezvoltate. Potrivit unor calcule ale O.N.U., ponderea hidrocarburilor în costul unei tone de cereale produse în țările respective s-a ridicat la peste 70 la sută.

● O puternică proliferare și dezvoltare au cunoscut șantierele navale pentru **construcția de nave destinate transportării țițeiului.**

Dacă pînă la un moment dat tancurile petroliere erau calibrate după dimensiunile Canalului de Suez, în ultimul sfert de veac au apărut adevărați „Leviatani", pentru care porturile tradiționale au devenit neîncăpătoare. De la petroliere de 84 000 tone în 1956 s-a ajuns la supernave de 200, 300 și chiar 500 mii tone. Într-un du-te-vino continuu, flota de petroliere a țărilor dezvoltate, avînd în 1970 o capacitate de peste 130 milioane de tone, transfera acestor țări, peste mări și oceane, mări de țiței.

Consumul de petrol a devenit simbolul bunăstării, contribuind în mare măsură la ridicarea standardului de viață al unei mici părți a populației globului. **„Bunăstarea economică a țărilor N.A.T.O. și Japoniei depinde de petrolul țărilor în curs de dezvoltare"** — scria cu cîțiva ani în urmă John Emerson, economist la banca „Chase Manhattan". Pentru a folosi cuvintele lui J. A. Gregoire, autorul volumului intitulat ironic **„A TRĂI FĂRĂ PETROL"**, însăși **„societatea de consum" este un produs „al civilizației petrolului".**

Ce ar reprezenta țările dezvoltate fără acel arsenal de bunuri pe care le-au acumulat pe seama „aurului negru", prin exploatarea și asuprirea altor popoare? Fără îndoială că însuși vocabularul politic și sociologic occidental ar fi fost văduvit de multe din superlativele ce însoțesc modul de viață întemeiat pe consum ca un scop în sine. Nu întîmplător, recuperarea zăcămintelor de țiței de către țările producătoare a traumatizat atît de mult spiritele în zonele respectivului mod de viață. Realist, J. A. Gregoire conchide în studiul său că, în fața unei eventuale penurii de petrol, **„țările bogate vor trebui să-și reducă nivelul de trai, ceea ce, pentru fiecare individ, ar reprezenta o constringere dureroasă".**

„Am plătit scump prosperitatea țărilor bogate"

La celălalt pol, al țărilor producătoare, constringerile la care au fost supuse au avut consecințe nefaste de-a lungul mai multor generații. Doar cu un deceniu în urmă, „Le Figaro" constata că Orientul Mijlociu nu reprezintă sub raport economic decît **„o regiune deșertică plus petrol".** Franța plătea în acea perioadă echivalentul a 10 franci pentru o tonă de țiței extrasă de aici, după ce, potrivit aceluiași ziar, vreme îndelungată plătise doar 3 franci. **Timp de cîteva decenii** — relevă prof. Morris Albert Adelman, din Baltimore — **prețul general al petrolului extras în țările subdezvoltate a fost de 20, maximum 30 de cenți pe baril** (adică de peste 100 de ori mai puțin decît în prezent).

Sintetizînd epopeea petrolului de-a lungul vremii, un memoriu prezentat de Algeria Națiunilor Unite arăta: *„Prin toate chinurile și calamitățile inerente aservirii politice la care au fost supuse, prin toate daunele economice și sociale ale jafului, prin extorcarea petrolului și exploatarea forței lor de muncă, popoarele Asiei, Africii și Americii Latine au plătit scump finanțarea prosperității țărilor bogate".*)

Ziua de 16 octombrie 1973 a înscris o pagină nouă în biografia petrolului. În împrejurările create de declanșarea celui de-al patrulea război israeliano-arab, șase țări producătoare din Orientul Mijlociu și zona Golfului au majorat prețul mediu al unui baril de la 2,77 la 4,89 dolari. Acest act a constituit un punct culminant în îndelungata și deosebit de dificila luptă purtată de țările în curs de dezvoltare producătoare pentru a se desprinde din chingile monopolurilor, a pune capăt colonizării petroliere și a controla prețul celei mai importante din avuțiile lor naționale. Benzinăriile din S.U.A. și Anglia, Franța, Italia și R.F. Germania se închideau, afișînd, pentru prima dată, anunțul incredibil: „Regretăm, n-avem benzină". Automobilele străbăteau kilometri după kilometri în căutarea benzinei, apoi se rînduiau în cozi lungi, așteptînd ore pentru a-și „face plinul". Oamenii se simțeau prizonierii unei civilizații care le ieșise de sub control, dînd încă o dată în vileag, de data aceasta datorită petrolului, fragilitatea întregului sistem economic capitalist.

Procesul de majorare continuă a prețului petrolului — care a ajuns în prezent la 30—35 de dolari, iar necontractat în prealabil chiar la 50 de dolari pe baril — a generat și generează o justificată neliniște în numeroase țări ale lumii, reprezintă o povară suplimentară pentru majoritatea popoarelor, afectează, practic, întreaga economie mondială, în primul rînd țările în curs de dezvoltare, împietînd asupra programelor lor de industrializare, de lichidare a stării de subdezvoltare. A apărut și apare tot mai evident că această vertiginoasă spirală a prețurilor nu-și are motivare economică, iar unul din factorii care determină o asemenea scumpire galopantă și nefondată o constituie tocmai goana după profit și manevrele de culise ale marilor societăți. În condițiile persistenței fenomenelor de criză, scumpirea prețului petrolului reprezintă una din sursele accentuării fenomenelor inflaționiste și dezechilibrelor balanțelor de plăți. S-a vădit, astfel, cît se poate de clar necesitatea ca toate statele și popoarele să acorde o atenție sporită pe deoparte folosirii cît mai economicoase a rezervelor de țiței, iar pe de alta, identificării unor surse de înlocuire. Căutările febrile care au loc în acest sens au făcut pe unii experți să afirme că „era petrolului" se apropie de sfîrșit, în timp ce alții consideră însă că perfecționarea metodelor de exploatare la mare adîncime, creșterea indicelui — încă redus — de valorificare a zăcămintelor și descoperirea de noi asemenea zăcăminte, în special marine, vor face ca această eră să mai dureze încă multă vreme.

Mecanismele neocolonialismului petrolier

Între timp, în plină criză, principalele companii petroliere și-au făcut cunoscute bilanțurile financiare, profiturile lor depășind limitele credibilului: **8 miliarde de dolari,** reprezentînd un spor de 77 la sută în 1973 — anul scumpirii țițeiului — față de anul precedent. În ce o privește, „Exxon" încasează profituri cu 80 la sută mai mari, pe întreg anul ele ajungînd la 2,5 miliarde de dolari. Ea a doborît astfel toate recordurile tuturor monopolurilor din toate timpurile! În decursul anilor următori s-a constatat dealtfel că **monopolurile petroliere,** adînc implicate în cvasitotalitatea ramurilor economiei țărilor dezvoltate, ca și în viața cotidiană a sute și sute de milioane de oameni din aceste țări, **au fost principalele beneficiare ale scumpirii țițeiului.** Pentru că întreaga povară a acestei scumpiri a fost aruncată pe umerii consumatorilor, fie că era vorba de automobiliști, întreprinderi sau ramuri întregi ale industriei.

Între numeroasele mijloace la care au recurs și recurg în continuare companiile pentru a determina ridicarea nejustificată a prețului de vînzare se află și „strategia stocării". Așa cum odinioară, stocînd cantități imense de țiței și invocînd apoi în fața țărilor în curs de dezvoltare producătoare diminuarea cererii, impuneau acestora, de cîte ori doreau, reducerea prețurilor, în prezent, cînd se afirmă mai mult decît oricînd ca adevărați arbitri ai vieții economice și sociale, își închid robinetele proprilor rezervoare, pentru a provoca penurii artificiale și a obține noi scumpiri ale produselor. Dealtfel, este suficient să urmărești cotele de la bursele din New York, Londra sau Paris pentru a înțelege avantajele „celor șapte surori" izvorîte din creșterea prețului la petrol. Cursul acțiunilor lor urcă de la o lună la alta și, nu întîmplător, tocmai în anii scumpirii țițeiului cele șapte mari companii au escaladat noi trepte în ierarhia monopolurilor internaționale, pînă au ajuns în fruntea piramidei. Totalul profiturilor lor a crescut **de la 4,6 miliarde în 1972 la 9,7 miliarde dolari în 1978 și la 21 miliarde de dolari în 1979.** Cînd președintele companiei „Exxon", Clifton Garvin, declara că **„toate companiile petroliere au profitat de creșterea prețului țițeiului",** n-a făcut decît să recunoască o realitate pe care însăși presa occidentală o califică drept „scandaloasă".

În fața nemulțumirii crescînde a consumatorilor, din ale căror buzunare sînt stoarse aceste profituri, guvernele țărilor occidentale au întreprins numeroase acțiuni menite a lăsa impresia că încearcă să pună sub control activitatea monopolurilor Numai în Congresul Statelor Unite au fost introduse în acest sens circa 800 de proiecte. Fără vreun rezultat însă, pentru că monopolurile petroliere sînt tot atît de necesare capitalismului ca petrolul însuși. **„Dacă responsabilii lumii occidentale doresc ca aceste companii să prospere în continuare** — scria recent «Le Nouvel Observateur» — **este pentru că le consideră neînlocuibile și necesare dispozitivului economic și militar al Occidentului".**

Un întreg mecanism economic și financiar a fost pus, dealtfel, în funcțiune pentru a frustra țările în curs de dezvoltare producătoare de avantajele pe care scontau în urma ridicării prețului la țiței. Calculele unor economiști occidentali arată, de pildă, că, datorită deprecierii dolarului, scumpirii masive a tehnologiilor, inflației în general, puterea de cumpărare reală a sumelor încasate de pe urma petrolului de țările respective era, la sfîrșitul anului 1978, cu 17 la sută mai mică decît în 1974, iar experții O.P.E.C. consideră că discrepanțele sînt și mai mari. Cu alte cuvinte, recurgînd la un întreg angrenaj de mașinațiuni subterane, țările bogate continuă să spoliezze, în interesul lor, petrolul țărilor în curs de dezvoltare. Sub aparențe multiforme, **neocolonialismul petrolier perpetuează practicile în virtutea cărora cei bogați continuă să se îmbogățească din avuțiile altora.**

De cînd a devenit obiect al goanei pentru înavuțire, petrolul a reorganizat, într-adevăr, lumea, numai că pe baze nedrepte, după criteriile monopolurilor imperialiste.

AI. CĂMPEANU

O.U.A. sprijină convocarea unei conferințe pentru Namibia

ADDIS ABEBA 4 (Agerpres). — Organizația Unității Africane sprijină conferința pentru Namibia preconizată să aibă loc sub egida Națiunilor Unite, în luna ianuarie 1981, cu condiția ca aceasta să contribuie la aplicarea rezoluțiilor O.N.U. privind reglementarea problemei namibiene — se arată într-o declarație publicată la sediul O.U.A. din Addis Abeba.

În pregătirea reuniunii țărilor nealiniate

NEW YORK 4 (Agerpres). — Biroul de coordonare al țărilor nealiniate a adoptat proiectul ordinii de zi pentru conferința ministerială a statelor membre ale mișcării de nealiniere, care urmează să aibă loc în perioada 9—12 februarie la Delhi.

Conferința urmează să procedeze la o apreciere a situației politice internaționale, punînd accentul pe creșterea rolului mișcării țărilor nealiniate în consolidarea păcii și securității în lume.

Experimente la bordul stației orbitale „Saliut-6"

MOSCOVA 4 (Agerpres). — Cosmonauții sovietici Leonid Kizim, Oleg Makarov și Ghennadi Strekalov continuă îndeplinirea programului prevăzut la bordul stației orbitale „Saliut-6". În cursul zilei de miercuri ei au înlocuit unele aparate de bord și au început verificarea modului lor de funcționare.

Joi a început verificarea sistemului telemetric de măsurare a temperaturii. Urmează înlocuirea blocului electronic și conectarea lui la sistemul de telecomunicații.

În zilele de 2 și 3 decembrie s-au realizat noi experiențe cu ajutorul cuptorului electric „Kristall". De asemenea, continuă experiențele biologice în „serele" cosmice ale stației.

După cum transmite agenția T.A.S.S., sistemele de bord ale complexului spațial „Saliut-6" — „Soiuz T-3" — „Progress-11" funcționează normal. Cei trei cosmonauți se simt bine.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: Cod 71 341. București Piața Scînteii nr. 1. Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. În străinătate, abonamentele se fac prin ILEXIM — departamentul export-import presă, P. O. BOX 136—137 telex: 11 226, București, str. 13 Decembrie nr. 3. Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360